

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLI Nr. 9064

Duminică 20 februarie 1972

8 PAGINI — 40 BANI

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Stimați tovarăși,

Conferința pe țară a cadrelor de conducere și a reprezentanților oamenilor muncii din industrie și construcții se înscrie ca un eveniment de importanță deosebită în viața economică și socială a țării, constituind o expresie elocventă a democratismului orînduirii noastre socialiste, a participării maselor largi populare la făurirea conștiinței a destinului luminos al României socialiste. (Aplauze puternice, prelungite). A devenit, după cum se știe, o practică permanentă a conducerii partidului și statului nostru de a se consulta cu activul de partid și de stat, cu cadrele din diferite domenii de activitate, cu masele largi de oameni ai muncii la elaborarea tuturor hotărîrilor și măsurilor care privesc dezvoltarea economică și social-politică a țării, la elaborarea legilor, a actelor fundamentale de guvernare a statului. Aceasta asigură ca deciziile de care depinde mersul înainte al societății noastre să fie cu adevărat emanația voinței și înțelepciunii maselor populare, să corespundă intereselor supreme ale patriei, ale poporului și, totodată, să mobilizeze energiile și capacitățile creatoare a întregii națiuni în lupta pentru înfăptuirea lor. Viața confirmă că această practică democratică înfăptuiește continuu unitatea poporului în jurul partidului, încrederea maselor în politica sa marxist-leninistă, dezvoltă coeziunea societății noastre socialiste. (Vii și puternice aplauze).

La conferință sînt prezenți 6.000 participanți: directori de întreprinderi și centrale industriale și de construcții, muncitorii fruntași, maistrii, inginerii și economiștii, secretarii de partid și președinții de sindicate din unitățile de producție, cadre de conducere din ministere și organe economice centrale, prim-secretarii ai comitetelor județene, alți activiști de partid; la constituire participă, de asemenea, majoritatea membrilor Comitetului Central al partidului și membrii guvernului. (Aplauze puternice). Putem deci spune că această conferință reprezintă tot ceea ce are mai bun societatea noastră socialistă în conducerea activității economice. (Vii aplauze).

Conducerea partidului și statului a organizat această reuniune, acum, la începutul noului cîincinal, în scopul dezbaterii multilaterale a sarcinilor ce ne stau în față pentru realizarea în cele mai bune condiții a programului de dezvoltare a industriei și construcțiilor în perioada 1971—1975, precum și a măsurilor cu privire la perfecționarea conducerii și planificării activității economice.

În timpul lucrărilor au luat cuvîntul 732 de tovarăși, care au relevat pe larg alături de succesele obținute de întreprinderile industriale și de construcții, cit și unele lipsuri care se mai manifestă în diferite sectoare de activitate. Au fost formulate mai de propuneri valoroase, s-au adus critici îndreptate la adresa unor ministere și a altor organe centrale. Este drept că ne așteptăm ca participanții la discuții să aibă și o poziție mai autocritică, să vadă și deficiențele din întreprinderile și centralele pe care le conduc, pentru ca astfel conferința ar fi avut mai mult de câștigat. Sper însă că lipsa unei analize a neajunsurilor proprii va fi compensată — la întoarcerea acasă — cînd în cadrul conducerilor colective împreună cu organizațiile de partid, în lumina dezbaterilor din conferință se vor trage concluzii pentru activitatea fiecărei întreprinderi și unități economice. (Aplauze). În același timp reînuierea a prilegiu un larg schimb de păveri și de experiență.

Dezbaterile conferinței au evidențiat că dispunem de cadre valoroase cu o înaltă pregătire profesională și politică, cu o bogată experiență, cu calități de organizatori și conducători ai întreprinderilor noastre economice, care abornează cu răspundere și competență sarcinile de bază ale dezvoltării industriei, problemele construcției socialiste în etapa actuală. Aceasta constituie o nouă confirmare a faptului că în anul construcției socialiste s-a format un puternic corp de cadre tehnice și de conducere a industriei noastre pe deplin capabil să rezolve cu succes problemele pe care le ridică revoluția tehnico-științifică, organizarea modernă a producției, construcția economiei socialiste. (Aplauze).

Iată de ce putem aprecia ca foarte bune rezultatele conferinței, exprimîndu-ne convingerea că lucrările sale vor exercita o puternică influență asupra activității tuturor unităților din industrie

și construcții, asupra întregii economii naționale, îi vor mobiliza pe toți oamenii muncii pentru transpunerea în viață cu fermitate a politicii partidului de înflorire multilaterală a patriei noastre socialiste. (Aplauze puternice).

Dragi tovarăși,

Importanța acestei conferințe rezidă în primul rînd în faptul că industria constituie factorul hotărîtor al progresului economic-social general al țării; de dezvoltarea în ritm susținut a industriei depinde obiectivul fundamental stabilit de Congresul al X-lea — făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate.

De asemenea, construcțiile constituie un sector important al economiei naționale, chemat să asigure în întregime vastul program de investiții, ridicarea noilor construcții industriale, agricole și social-culturale. Ponderea acestor sectoare în economia națională este relativă de fapt, în formarea venitului național, industria contribuie cu aproape 65 la sută, iar construcțiile cu circa 10 la sută.

Sînt cunoscut eforturile făcute în anii socializării pentru industrializarea socialiste a țării. De-a lungul întregii perioade de edificare a noii orînduirii, Partidul Comunist Român a promovat cu fermitate politica de industrializare socialistă, ca o condiție fundamentală a lichidării inapoierei economice moștenite din trecut, a creșterii a-rușiei naționale, a făuririi unui nivel de viață ridicat pentru întregul nostru popor. Această politică, însoțită și hotărîre în viața de clasă muncitoare, de întregul popor român, a schimbat din temelii înfăptuirea țării. Structura economică a României a căpătat un caracter industrial tot mai pronunțat.

Un loc de cea mai mare importanță în procesul de industrializare a avut cîincinalul 1966—1970. În mod deosebit trebuie menționate realizările obținute în cursul acestui cîincinal în dezvoltarea și diversificarea producției industriale, în ridicarea nivelului calitativ al activității economice, în orientarea fermă a industriei românești în funcție de cerințele și exigențele revoluției tehnico-științifice mondiale, precum și de necesitatea valorificării la un nivel superior a resurselor țării, a potențialului nostru material și uman. Cîincinalul trecut a marcat, de asemenea, un moment de seamă în dezvoltarea armonioasă a forțelor de producție pe întreg cuprinsul țării, în politica de înflorire economică-socială a tuturor județelor.

Ca urmare a succesele obținute, în 1970 producția industrială a fost de 17 ori mai mare decît în 1938. Dezvoltarea potențialului nostru economic este grăitor ilustrată de faptul că la sfîrșitul cîincinalului trecut volumul fondurilor fixe din sfera productivă depășea de peste 44 ori nivelul din 1950. Creșteri însemnate au fost înregistrate la o serie de produse și ramuri industriale de bază. Astfel, față de nivelul antebelic, producția de oțel a crescut în 1970 de 23 ori, a industriei construcțiilor de mașini de 48 ori, a industriei chimice de 92 ori, producția textilă de 11 ori, de încălziminte de 14 ori, confecții de 23 ori, de zahăr de 4 ori, ulei de 15 ori, de carne și produse din carne de 2,5 ori.

Aceste cîteva date vorbesc de la sine despre avîntul înregistrat de industria noastră socialistă în această perioadă, despre puternicul dinamism al economiei românești. Sporirea și diversificarea producției, îndeosebi în sectorul construcțiilor de mașini, a făcut posibilă afirmarea României ca exportatoare a unor produse care în trecut erau importate. De asemenea, merită menționat faptul că în

cîincinalul trecut industria românească a asigurat peste două treimi din necesarul de mașini și utilaje al țării.

În perioada la care mă refer s-au obținut importante succese în ridicarea nivelului tehnic și în îmbunătățirea calității producției, în creșterea competitivității pe piața externă a produselor industriei noastre.

Procesul industrializării a deter-

pune, de asemenea, în evidență rolul important jucat de statul nostru socialist în organizarea vieții sociale, îndeplinirea cu succes a funcției sale primordiale de conducere a activității de făurire a bazei tehnico-materiale a socialismului în România.

Trecînd în revistă vasta activitate desfășurată pentru industrializarea țării, avem toate temeiurile să privim cu satisfacție mărețele realizări obținute — rod al muncii entuziaste a clasei muncitoare, a tuturor celor ce muncesc, fără deosebire de naționalitate, care înfăptuiesc cu încredere și hotărîre politica partidului, făurîndu-și o viață nouă, liberă și prosperă. (Vii și puternice aplauze).

După cum este cunoscut, planul cîincinal 1971—1975, pe care am început să-l realizăm cu succes, pune sarcini deosebite de mari în fața industriei și construcțiilor, atît de ordin cantitativ, dar mai cu seamă de ordin calitativ. În 1975, producția industrială va fi de 28—30 de ori mai mare decît în 1938. Producția de oțel — care, după cum știți, este unul din indicatorii de bază ai nivelului de dezvoltare industrială al unei țări — se prevede să crească în 1975, comparativ cu 1938, de circa 33—34 de ori. Ritmurii înalte

de creștere va cunoaște, de asemenea, industria constructoare de mașini și a prelucrării metalelor, a cărei producție va fi în 1975 de 92—98 de ori mai mare decît în perioada antebelică, ceea ce înseamnă că în trei zile vom realiza de fapt producția din 1938. O deosebită dezvoltare vor cunoaște electronica și automatizarea, producția de utilaje tehnologice și mașini-unelte, construcția de nave și alte subamuniri noi, care vor deține o pondere tot mai importantă în totalul industriei constructoare de mașini. La rîndul său, industria chimică va avea o producție de circa 200 de ori mai mare, ceea ce înseamnă că într-o zi și jumătate vom realiza producția din 1938. Un progres sensibil va cunoaște producția bunurilor de consum — industria ușoară urmînd să crească pînă în 1975 de 22 ori, iar industria alimentară de aproape 9 ori. Actualul cîincinal prevede, de asemenea, dezvoltarea și modernizarea în continuare a agriculturii, ceea ce va crea condiții pentru sporirea substanțială a producției agricole vegetale și animale. Deoarece luni începe congresul cooperativelor, nu doresc să mă oprisez acum la problemele agricole.

Nu doresc să citez și alte date și prevederi ale noului cîincinal deoarece ele vîsînt bine cunoscute. Consider că este însă necesar să menționez că realizarea vastului program de dezvoltare economică și socială adoptat de Congresul al X-lea va apropia mult România de țările avansate din punct de vedere economic, va crea o puternică bază tehnico-materială pentru făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate, va asigura crearea condițiilor pentru trecerea treptată la comunism. (Aplauze).

Înfăptuirea obiectivelor tratate de Congresul al X-lea al partidului cere eforturi susținute din partea tuturor oamenilor muncii, concentrarea forțelor întregului popor în lupta pentru dezvoltarea și modernizarea industriei noastre socialiste. Avem deplina convingere că întregul popor va acționa cu fermitate pentru a transpune în viață acest luminos program, ridicînd patria noastră socialistă pe noi trepte de progres și bunăstare, materială și spirituală. (Vii și puternice aplauze).

Aflîndu-ne în al doilea an al cîincinalului, putem face o apreciere și mai realistă asupra posibilităților de îndeplinire a preveder-

Încheierea lucrărilor Conferinței pe țară a cadrelor de conducere din întreprinderi și centrale industriale și de construcții

Sîmbătă, la ora 8 dimineața, au fost reluate în plen lucrările Conferinței pe țară a cadrelor de conducere din întreprinderi și centrale industriale și de construcții.

Participanții au întîmpinat cu vii și îndelungi aplauze sosirea în sala de ședințe a tovarășilor Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Mihail Bodnaras, Manea Mănescu, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdet, Mihail Berghianu, Florian Dănilache, Constantin Drăgan, Emil Drăgănescu, Janos Fazekas, Petre Lupu, Dumitru Popa, Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Vasile Vileu, Stefan Voitec, Constantin Băbăluș, Petre Blajovici, Miron Constantinescu, Mihai Dălea, Mihail Dobrescu, Aurel Ducea, Mihail Gera, Ion Iliescu, Carol Kiraly, Vasile Patilinea, Ion Stănescu, Iosif Uglar, Richard Winter, Cornei Burlică, Mihai Marinescu, Ion Păun.

Alături de delegații la conferință, în sală se aflau numeroși invitați — membri ai C.C. al P.C.R. și ai guvernului, conducători de înalt nivel centrali și organizații obștești, activiști de partid și de stat.

Lucrările primei ședințe au fost prezidate de tovarășul Ilie Verdet, membru al Comitetului Executiv al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., primvicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

În continuarea discuțiilor generale, pe marginea problematicii majore inscrite pe ordinea de zi a conferinței au luat cuvîntul tovarășii Mircea Tofan, inginer-șef la Trulstul de construcții industriale — Pitesti, Ioan Buda, director general al Centralei de aluminiu — Slatina, Ion Cazacu, secretarul comitetului de partid de la Uzina de construcție de mașini — Resita, Vasile Trifănescu, director general al Combinatului de exploatare și industrializare a lemnului — Bistrița-Năsăud, Ana Mureșan, președinte al comitetului sindicalist de la Filatura și

Oltenia, Valeriu Iacătăș, director tehnic la Grupul industrial de petrochimie — Brazi, Boleslav Müller, director al Uzinei metalurgice de metale neferoase — Copsa Mică, Iulian Tudose, director al Grupului de șantier de construcții industriale — Tirgoviste, Aneta Feodorov, inginer la uzinele textile „Moldova” din Botosani, Petru Roman, director general al Centralei carbunelui — Petrosani, Grigore Sandul, directorul Hidrocentralei de la Portile de Fier, Mihail Lieulescu, director general al Grupului de uzine pentru aparataj și mașini electrice — Craiova, Radu Prișcu, rectorul Institutului de construcții din București, Ion Cosma, muncitor-lăcătuș la uzinele de mașini agricole „Semănătoarea” din București, Alexandru Iiescu, secretar al Comitetului județean Seveca al P.C.R. și Gheorghe Trică, director general al Centralei industriale de autocamioane și tractoare — Brașov.

Discuțiile din plenul comisiilor constituite pe ramuri și subamuniri de specialitate au avut un caracter de lucru, fiind axate pe cele mai actuale și mai importante cerințe de care depinde progresul continuu al industriei și construcțiilor — sectoare a

căror dezvoltare prioritară se situează în mod constant în atenția partidului și statului nostru. Pornind de la analiza activității desfășurate în centrale și întreprinderi pentru aplicarea măsurilor stabilite de Conferința Națională și Congresul al X-lea ale partidului, în scopul perfecționării organizării, planificării și conducerii economiei naționale, vorbitorii au abordat, prin prisma situațiilor concrete din unitățile pe care le reprezintă, o gamă largă de aspecte — de modul de exercitare a atribuțiilor centralelor, îmbunătățirea relațiilor dintre întreprinderi, centrale și ministere, creșterea rolului factorilor economico-financiar și ridicarea calitativă a activității economice, la probleme privind îmbunătățirea planificării, aplicarea legislației economice și perfecționarea ei.

În același timp, mulți vorbitori au înfăptuit modul în care s-au înfăptuit sarcinile planului de stat pe anul 1971 și au venit cu sugestii și propuneri concrete pentru îndeplinirea în cele mai bune condiții a planului de stat pe anul 1972 — o nouă și importantă etapă în realizarea obiectivelor actualului cîincinal, pentru lichidarea neajunsurilor și lipsurilor care mai dăunau în activitatea întreprinderilor și centralelor industriale și de construcții.

Lucrările ultimei ședințe au fost prezidate de tovarășul Manea Mănescu, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului Economic.

În încheierea lucrărilor conferinței, primit cu îndelungi aplauze, cu urale și ovatii, a luat cuvîntul tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România.

Cei prezenți scandează minune în sir „CEAUȘESCU-P.C.R.”. Cuvîntarea secretarului general al partidului a fost urmîrită cu deosebit interes și subliniată în repetate rînduri de aplauze, ovatii, urale. Ea constituie un îndrumar prețios pentru ampla activitate ce se desfășoară în întreaga țară de îmbunătățire continuă a conducerii, organizării și planificării economiei naționale, de largire a participării oamenilor muncii la soluționarea problemelor ridicate de avîntul continuu al industriei și construcțiilor, de făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate.

În marea sală a pavilionului Expoziției economiei naționale domnește o atmosferă însuflețitoare. Cei prezenți, reprezentanți ai colectivelor de muncă din întreaga țară și, prin ei, toți oamenii muncii dau glas hotărîrii ferme de a înfăptui sarcinile reieșite din cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu, de a transpune în fapte mărețului program elaborat de Congresul al X-lea al partidului, de a traduce în viață, neabătut, politica internă și externă a partidului și statului.

Participanții au adoptat apoi Rezoluția Conferinței pe țară a cadrelor de conducere din întreprinderi și centrale industriale și de construcții. (Agerpres)

ÎN PAGINILE V — VI

Din cuvîntul participanților la dezbateri

Tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

Secretar general al Partidului Comunist Român, Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Tovarășului ION GHEORGHE MAURER

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

BUCUREȘTI

În numele poporului cubanez, al partidului comunist și al Guvernului Revoluționar al Cubei, vă exprimăm recunoștința noastră, pe care, prin intermediul dv., dorim să o transmitem poporului român, partidului comunist, Consiliului de Stat și guvernului Republicii Socialiste România, pentru căldurosul mesaj de felicitare pe care ni l-ați adresat cu prilejul celei de-a XIII-a aniversări a victoriei revoluției noastre.

Folosim acest prilej pentru a vă exprima încrederea noastră în dezvoltarea legăturilor de prietenie și colaborare care unesc popoarele, partidele și guvernele noastre.

Vă reînnoim înalta noastră considerație și sinceră afecțiune.

Comandant FIDEL CASTRO RUZ

Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cuba
Prim-ministru al Guvernului Revoluționar

Doctor OSVALDO DORTICOS TORRADO

Președintele Republicii Cuba

(Continuare în pag. a II-a)

CUVÎNTAREA TOVARĂȘILOR ÎN COLAȘTEA CEAUȘESCU

(Urmare din pag. 1)

(Aplauze). În general, trebuie arătat că anul trecut indicile de utilizare a mașinilor și utilajelor pentru prelucrarea metalelor, la majoritatea ministerelor, a fost sub nivelul planificat. În multe secții nu se lucrează complet decât în schimburi I și II și introducerea schimbului III se desfășoară foarte lent; în anul 1971 coeficientul numărului de schimburi al muncitorilor a fost de numai 1,72.

Lipsuri grave s-au manifestat în întreținerea și repararea utilajelor și mașinilor. Din cauza nereparării la timp și a intrării necesare-punzătoare a utilajelor se produc avarii și întreruperi în procesul de fabricație, se înregistrează capacități de producție. În anul 1971, din aceste cauze s-au pierdut peste 2 miliarde lei producție industrială.

De asemenea, sînt încă zeci de întreprinderi care nu lucrează la parametrii proiectați, lipsind economia națională de importante cantități de produse. În anul 1971, de pildă, la un număr de 40 de capacități de producție noi, datorită neîngerării parametrilor proiectați, s-a pierdut o producție de 1,8 miliarde lei. Este, de aceea, necesar să se ia măsuri tehnice și organizatorice energice pentru ca fiecare întreprindere să realizeze integral sarcinile pentru care a fost creată. Și așa dori să aducă ca directorii și cadrele de conducere, specialiștii din întreprinderi nu trebuie să se mulțumească numai să arate în sus și să aștepte să vină altcineva să le rezolve problemele; ei trebuie să se apuce găsirii și să pună ordine în funcționarea întreprinderilor respective. Deși de dăm-nevoastră soluționarea celei mai mari părți a problemelor existente. Nu vreau să înțeleg că în vreun fel iau apărarea ministerelor sau altor organe de la centru: ele au răspunderea lor și trebuie să acorde mai multă atenție acestor probleme. **(Aplauze).**

La toate acestea mai trebuie adăugată stagnarea unor mașini ca rezultat al indisciplinei în muncă, al întârzierilor și absențelor de tot felul: în anul 1971, timpul neutilizat în întreprinderile industriale este de circa 20-30 miliarde lei. Continuând calculul acesta, ar însemna pe întregul cincinal — luînd în considerare și noile capacități de producție ce se vor da în funcțiune — un minus de producție în valoare de circa 140-150 miliarde lei, adică echivalentul producției pe o perioadă de 5-6 luni.

Iată, tovarășii, de ce mari rezerve dispune încă economia noastră. Numai pe seama folosirii complete a capacităților de producție putem asigura depășirea substanțială a planului cincinal. De aceea, este necesar să fie luate măsuri hotărâte pentru lichidarea rapidă a lipsurilor arătate. Colectivul fiecărei întreprinderi trebuie să acționeze cu toată fermitatea pentru folosirea completă a capacităților de producție sub lozina: „nici o mașină și nici un utilaj sub randamentul planificat, nici un minut nelucrat!” Realizarea acestei importante dește de muncă în industria noastră cere conducătorilor uzinelor, centralelor și ministerelor să ia toate măsurile pentru utilizarea integrată a bazei tehnice care dispunem, pentru încălcarea mai bună a măsurilor, creșterea coeficientului de schimburi, îmbunătățirea calității reparajilor și întreținerii utilajelor, întărirea disciplinei în muncă, făcînd ca toate mijloacele de producție ale întreprinderii să funcționeze la parametrii optimi, ca întreaga forță de muncă să fie deplin văzută și utilizată. Este necesar să ridicăm nivelul de înțelegere, acestor probleme li s-a acordat o atenție deosebită, făcîndu-se și numeroase propuneri menite să ducă la fructificarea mai eficientă a potențialului nostru productiv. Sîntem convinși că dumneavoastră, cei prezenți aici, toți oamenii muncii din industrie și construcții vor acționa cu cea mai mare hotărîre și vor obține în scurt timp rezultate din ce în ce mai bune în direcția aceasta. **(Vii aplauze).**

Aprovizionarea tehnico-materială reprezintă un alt factor hotărît pentru desfășurarea normală a activității întreprinderilor, pentru folosirea completă a capacităților de producție. Cei mai mulți din vorbitori s-au referit la lipsurile mari ce se mai manifestă încă în domeniul aprovizionării tehnico-materiale. Într-adevăr, neaprovizionarea la timp cu materii prime, materiale și utilaje provoacă grave tulburări în producție. Sînt intru totul de acord cu criticile severe exprimate aici la adresa ministerelor economice, a Ministerului Aprovizionării Tehnico-Materiale, a Comitetului de Stat al Planificării. Într-adevăr, aceste organisme au partea lor importantă de răspundere. Am fi însă nedrepti dacă nu am menționa că în domeniul apro-

vizionării s-au realizat totuși îmbunătățiri simțitoare. Pentru lipsurile încă existente trebuie să menționăm și răspunderea întreprinderilor și centralelor. În timpul conferinței unii tovarășii au adus critici îndreptate situației din domeniul aprovizionării, precum și unor ministere, dar mai puțin s-au referit la măsurile ce trebuie luate în această direcție de către conducătorii întreprinderilor și centralelor care au răspunderea nemijlocită în asigurarea aprovizionării și care nu trebuie să aștepte ca sarcinile lor să fie rezolvate de alții.

Cele mai multe lipsuri în domeniul aprovizionării tehnico-materiale se datoresc nelivrării la timp a unor materiale și produse de către întreprinderile din țară. Legea contractelor economice a creat cadrul propice pentru îmbunătățirea relațiilor între furnizorii și beneficiarii dar ea nu este încă aplicată așa cum trebuie. Contractele nu se respectă întotdeauna cu rigurozitate, iar întreprinderile responsabile de neîndeplinirea lor sînt trase la răspundere. Încă nu s-a format la cadrele de conducere din centrale și întreprinderi o concepție de perspectivă în munca de aprovizionare. Aprovizionarea are în multe cazuri un caracter empiric, făcîndu-se „de azi pe mâine”, recurgîndu-se la a-coperirea în pripă a unor necesități imediate. Conducerea unor întreprinderi se plîng că nu pot realiza planul pentru că nu au primit la timp materii prime, materiale, piese și subsansamburi, pierzînd în vedere propriile lipsuri în organizarea aprovizionării. Realizarea sarcinilor de producție cere din partea ministerelor, centralelor și întreprinderilor respectarea strictă a prevederilor legii contractelor economice. Obligațiile contractuale trebuie executate ca orice sarcină de plan, neexecutarea lor trebuie să atragă după sine consecințe pentru cei vinovați.

Doresc, de asemenea, să menționez că există încă deficiențe serioase în realizarea cooperării în producție între diferite întreprinderi; neîndeplinirea sarcinilor rezultate din procesul de cooperare creează mari greutăți întreprinderilor, generează „goluri” și „asalturi” în muncă, se răsfrînge în mod negativ asupra ritmicității și calității producției.

Deși industria noastră a realizat progrese însemnate pe calea specializării și concentrării fabricației, totuși avantajele pe care le creează și optimizează producția nu sînt fructificate în măsura cuvenită, la nivelul economiei naționale. Aceasta va trebui să devină o preocupare constantă a tuturor întreprinderilor, centralelor, a tuturor ministerelor.

Continuînd, de asemenea, practica aprovizionării unor întreprinderi de la surse situate la distanțe mari și în cantități mici, ceea ce aglomerează transportul de mărfuri, generează fenomenul asanunilor transporturi încruciate, provoacă creșterea cheltuielilor de transport, reducerea capacității de încălzire în aprovizionarea tehnico-materială. Recent, Comitetul Executiv a indicat luarea unui ansamblu de măsuri pentru asigurarea unei mai bune organizări a aprovizionării tehnico-materiale, pentru stabilirea mai judicioasă a așezărilor teritoriale a aprovizionării, prin crearea unor baze de aprovizionare și mai apropiate de întreprinderile consumatoare. Este necesar ca aceste măsuri să fie rapide puse în aplicare pentru a asigura lichidarea anomaliilor existente, desfășurarea rapidă, rațională și ieftină a aprovizionării tehnico-materiale a întreprinderilor.

Centralele industriale și întreprinderile trebuie să știe să răspundă nevoilor de aprovizionare tehnico-materială în cele mai bune condiții, în mod operativ, ritmic și ieftin. La rîndul lor, organele centrale, îndeosebi Ministerul Aprovizionării Tehnico-Materiale și Gospodării Fondurilor Fixe, trebuie să se preocupe mai intens de îndeplinirea atribuțiilor ce le revin în acest domeniu. Este necesar să aibă o colaborare unitară cu directorii precisi, să răspundă concret — pe produse și grupe de produse — pentru Comitetul de Stat al Planificării, Ministerul Aprovizionării Tehnico-Materiale, ministerele economice, centrale industriale și întreprinderi, ca furnizorii unici în vederea asigurării aprovizionării altă din producția internă și din import, precum și a reparajilor și acestor produse pentru nevoile tuturor unităților productive. **(Aplauze).**

O importanță deosebită în aprovizionarea normală și buna desfășurare a procesului de producție are respectarea normelor de consum și a stocurilor de producție normale. Cererile exprimate în conferință cu privire la stocurile de producție trebuie analizate cu toată seriozitatea și, dacă apare necesară mărirea unor stocuri, să realizăm această treaptă. Este necesar de arătat că, pe total, stocurile de materii prime și materiale pot asigura desfășurarea în bune condiții a producției, înmagazinînd rezerve mari. Stocurile de materii prime, produse finite, producția neterminată și alte materiale existente la începutul acestui an în industrie se ridică la 60 miliarde lei. Din aceste stocuri aproape 3 miliarde lei reprezintă stocuri supraoptimale. Dacă raportăm aceste 60 de miliarde lei la volumul producției de 1972, înseamnă că avem stocuri de producție pentru aproape 2 luni de activitate. Importante depășiri la stocurile normale s-au înregistrat la Ministerul Industriei și Construcțiilor de Mașini, Ministerul Industriei Ușoare, Ministerul Industriei Chimice, Ministerul Construcțiilor Industriale. Trebuie să luăm toate

măsurile spre a asigura mărirea vitezei de rotație a fondurilor de producție, deoarece creșterea exagerată a stocurilor reprezintă un fenomen negativ ce poate avea urmări asupra dezvoltării economice. Excepționabilele materii prime și unele materiale ce se aduc din import, unde este necesar să avem stocuri de siguranță mai mari, atenția principală trebuie concentrată asupra unei aprovizionări ritmice, evitînd astfel creșterea stocurilor peste nivelul strict necesar. Este cunoscută tendința generală pe plan mondial de a se reduce la minimum stocurile de materii prime și materiale pe calea perfecționării sistemului de aprovizionare tehnico-materiale. Este necesar să acționăm cu toată hotărîrea pentru a pune și la noi ordine deplină în domeniul aprovizionării industriale.

Paralel cu asigurarea ritmicității livrărilor, gospodăria rațională a stocurilor și respectarea normelor de consum, vor trebui depuse în continuare eforturi sporite pentru dezvoltarea bazei proprii de materii prime, valorificarea mai bună a resurselor interne, folosirea mai largă a înlocuitorilor, asimilarea în țară, în condiții eficiente, a fabricației unor produse și componente, în prezent, importuri curente.

Este, de asemenea, necesar să se acorde o mai mare atenție aprovizionării cu piese de schimb, ținîndu-se seama că de aceasta depind în bună măsură exploatarea și corespunzătoare a mașinilor și instalatelor, evitarea atingerii și întreruperilor în funcționarea acestora, folosirea integrală a capacităților de producție. Va trebui, probabil, să mai analizăm problema beneficiilor care sînt prevăzute pentru producția de piese de schimb și, eventual, să mărîm cu câteva procente rentabilitatea acestora — față de rentabilitatea stabilită la celelalte produse — pentru a stimula întreprinderile producătoare; de asemenea, să se acorde spor de beneficiu o parte mai însemnată — de 40-50 la sută — va trebui să rămîna la dispoziția întreprinderilor pentru acțiuni sociale și pentru gratificații. **(Vii aplauze).**

Pornind de la aceste constatări, se impune ca ministerele, centralele și întreprinderile să acorde cea mai mare atenție problemelor aprovizionării tehnico-materiale. Avem, în acest an, condiții pentru a realiza o aprovizionare tehnico-materiale corespunzătoare tuturor unităților de producție — și este datoria conducătorilor din economie, de la absolut toate eșaloanele și ia din timp măsurile necesare și să manifeste cea mai mare preocupare pentru îmbunătățirea situației în acest domeniu. Este necesar pentru buna desfășurare a producției, vreau să fiu bine înțeles, dacă încheiem anul nu numai cu o depășire a producției, ci și cu o creștere de câteva miliarde de lei a stocurilor, înseamnă că avem contul financiar și materiale pentru a asigura o aprovizionare bună. Desigur, aceasta impune și organelor centrale să urmărească mai serios modul în care se încheie contractele; la import trebuie să ținem seama, de exemplu, de faptul că trec 4-5 luni de zile pînă cînd vine o materie primă — și, de aceea, este necesar să le contractăm din timp. **(Aplauze).** În domeniul aprovizionării este necesar să punem o dată ordine și disciplină. Aproape fiecare întreprindere livrează altor unități diferite subsansamburi sau materiale. Se plîng tovarășii din Pitești, de exemplu, că întreprinderile din Brașov — e vorba de Centrala de tractoare și autocamioane — le fac o serie de greutăți, dar, la rîndul lor, nici ei nu livrează un șir de piese și subsansamburi pentru tovarășii din Brașov. De ce oare nu se întîlnește cele două centrale și acum au și sosa asfaltată, se pot ușor întîlni **(Aplauze)** — să pună la punct această concluzie. De ce secretarii cu probleme economice sau primii-secretarii ai comitetelor județene de partid — sînt și ei în sală — nu se întîlnesc împreună cu conducătorii centralelor pentru a clarifica problemele și a pune ordine în colaborarea unităților diferite la ministere? Nu mă mai refer la ministere — deoarece, hai să spun, aici există multă birocrație — dar oare și la centrale, la comitetele județene de partid există? **(Aplauze).**

Sînt deci probleme la care ar trebui să reflectăm mai mult și în primul rînd să analizăm cu toată seriozitate și să luăm măsuri pentru a rezolva problemele? Pînă la urmă contractele se încheie, dar cu întârziere, din care cauză trebuie apur lucrare ore suplimentare. **(Aplauze).**

Problemele acestea depind de munca fiecărei întreprinderi, centrale sau ministere și este timpul să lucrăm nu cu hîrtii — să nu ne limităm la spune că am dat o indicație — ci să soluționăm problemele; să aruncăm hîrtiile la o parte și să ne apucăm să rezolvăm practic problemele — și atunci lucrurile vor merge cum trebuie. **(Aplauze puternice).**

Actualul cincinal acordă o mare atenție reducerii cheltuielilor materiale de producție, factor hotărît pentru creșterea eficienței întregii activități economice, sporirea veniturilor naționali și, deci, pentru ridicarea bunăstării oamenilor muncii. Trebuie arătat că în 1971 productivitatea muncii nu a crescut pe măsura dotării tehnice a unităților industriale și nici în raport cu cele stabilite în plan. Insuficientă preocupare pentru folosirea rațională a forței de muncă, deficiențele în organizarea și normarea muncii, depășirea nejustificată a numărului de salariați au constituit cauze principale ale creșterii insuficiente a productivității muncii. Pierderea de timp de lucru reprezintă pierderi de producție și de acumulări.

Întreprinderile, centralele și ministerele trebuie să acorde o atenție de prim ordin folosirii complete a timpului de muncă, extinderii lucrului la mai multe mașini, întăririi ordinii și disciplinei în producție, normării științifice a muncii. În această direcție cred că nișmenii nu poate spune că are nevoie să vină altcineva, de la ministere, să rezolve problemele; sînt în plină firea fiecărei întreprinderi și numai întreprinderea poate soluționa cu succes problemele legate de creșterea productivității muncii.

Creșterea productivității muncii impune, de asemenea, continuarea eforturilor pentru înzestrarea tehnică superioară a unităților de producție, pentru perfecționarea mașinilor prin introducerea și utilizarea de noi dispozitive, pentru asigurarea unor scule de mare randament. În această direcție, sarcini importante revin industriei constructoare de mașini, institutelor de cercetare și proiectare. În această ordine de idei este necesar să fie extinsă acțiunea de autodotare care, după cum arată experiența, duce la ridicarea nivelului tehnic al producției pe calea reducerii — dar și aici nu sîntem decît la început. Anul trecut, planul departamental de autodotare la Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini s-a îndeplinit în proporție de 102,8 la sută, realizîndu-se utilaje și instalații în valoare de 420 milioane lei. Dar nu înseamnă că putem fi mulțumiți cu aceste realizări pentru că ele sînt cu mult sub posibilitățile întreprinderilor constructoare de mașini. Această acțiune nu s-a extins însă nici cel puțin în această măsură la toate ministerele, rezultate mai slabe avînd Departamentul industriei alimentare, Ministerul Energiei Electrice, Ministerul Construcțiilor Industriale. Sînt încă destul de frecvente cazurile cînd se apelează cu ușurință la importuri, în loc ca, prin autodotare, să se asigure completarea și modernizarea mijloacelor tehnice ale întreprinderii. Este necesar ca fiecare ministere, centrală industrială și întreprindere să realizeze pentru a rezolva cât mai rapid, prin eforturi proprii, problemele modernizării și dezvoltării capacităților de producție. În această privință, poate fi dat ca exemplu Ministerul Industriei Ușoare, care și-a dezvoltat o puternică bază proprie de producere a utilajului de care au nevoie întreprinderile din această ramură. **(Aplauze).** În viitor este necesar ca, în cel mai scurt timp, toate ministerele economice să-și dezvolte capacitățile de producție, atât pentru piese de schimb, cit și pentru utilaje tehnologice. De exemplu, nimeni nu poate mai bine deși însuși Ministerul Industriei Ușoare să-și rezolve problemele utilizării și modernizării acestor utilaje, desigur, urmind ca Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini să producă mașinile și subsansamburile de serie mare. Iată de ce toate ministerele economice care dispun de însemnate capacități de prelucrare mecanică trebuie să treacă la realizarea unei game mai variate de mașini și utilaje pentru nevoile proprii și chiar și pentru nevoile altor ministere și pentru export.

Ridicarea productivității muncii, valorificarea rezervelor de care dispun întreprinderile impun organizarea științifică a producției și muncii în fiecare unitate economică. Acțiunea începută cu cîțiva ani în urmă a dat rezultate pozitive, dar ea nu a fost continuată cu consecvență, în unele ministere centrale, ceea ce a îngreunat foarte slăbit nivelul de activitate și obiceii la noi. Începem o acțiune cu mult zgomot, obținem un șir de rezultate, dar, după un timp, lășăm la o parte această acțiune ca și cum ea nici nu ar mai intra în preocupările noastre — și începem altele. Or, trebuie înțeles că este necesară o asemenea organizare și conducere care să asigure creșterea domeniului de activitate, o urmărire permanentă a felului cum se desfășoară munca în toate ramurile și subramurile de activitate. **(Vii aplauze).** Este necesar ca toate cadrele din industrie, toți oamenii muncii să înțeleagă faptul că organizarea producției și a muncii reprezintă astăzi una din cele mai importante rezerve de creștere a eficienței activității economice. Fiecare unitate economică trebuie să acționeze pentru programarea optimă a producției, a stocurilor, a folosirii utilajelor și forței de muncă, pentru raționalizarea consumurilor, mecanizarea transporturilor inter-nale. Organizarea științifică a producției și a muncii trebuie să asigure reducerea personalului auxiliar și creșterea lui în producție. Reducerea cu un procent a personalului auxiliar și folosirea lui în producție ar asigura, pe întreaga industrie, o producție suplimentară de 1 miliard șase sute milioane lei. Consider pe deplin justificată acțiunea adusă în conferință la adresa ministerelor și altor organizații centrale, în a căror activitate se mai resimte manifestări de birocrațism și formalism. Este încă răspunderea noastră să luăm măsuri care duc la întărirea soluțiilor problemelor. Este necesar să fie

luate măsuri energice împotriva acestor fenomene negative din munca ministerelor și a altor organe centrale, să se combată cu hotărîre manifestările de birocrațism, oprită tendința de înlocuire a muncii vii a prezenței în unități, acolo unde se hotărîște soarta producției, soarta planului de stat, cu circulari și hîrtii. Trebuie lichidată practica rezumării muncii de conducere doar la sesizarea neajunsurilor. Proba eficienței conducerii sînt în primul rînd în capacitatea rezolvării problemelor, adoptării opera-tive a măsurilor, corespunzătoare pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor. Perfecționarea stilului de muncă al conducătorii ministerelor, centralelor și întreprinderilor rămîne o sarcină de prim ordin, de realizare căreia trebuie să se ocupe cu toată răspunderea organelor de stat și de partid, Consiliul de Miniștri, Întregul nostru partid.

Îmbunătățirea conducerii unităților economice face necesare concentrarea și mecanizarea lucrărilor de birou, asigurarea unui sistem informațional operativ și eficient. Sînt în curs de elaborare și aplicare măsuri privind simplificarea și raționalizarea evidenței, îmbunătățirea sistemului informațional, dotarea unităților de producție cu tehnica de calcul. Dar și aici, de cînd se lucrează la propunerile pentru raționalizarea evidenței și îmbunătățirea sistemului informațional, s-au dublat diferite circulari, precum și datele care se cer. **(Animăție, aplauze).**

Cînd am trecut Direcția Centrală de Statistică la Consiliul de Stat avem în vedere să realizăm aceste sarcini mai repede; dar se vede că nici la Consiliul de Stat nu se lucrează mai operativ decît la Consiliul de Miniștri, pentru că au trecut de atunci aproape doi ani! Consider că este necesar ca tovarășii care se ocupă de această problemă să treacă, realmente, la a pune ordine în acest domeniu, pentru că, dacă ne vom mulțumi numai să lășăm lucrurile să sînt așa. Va trebui ca, în cel mai scurt timp, să punem ordine și, într-adevăr, să reducem substanțial datele care se cer — fără a renunța însă la cele strict necesare unei bune informări, dar să le facem cit mai operativ; să lichidăm practica de a trimite tot felul de circulari și instrucțiuni, care cel puțin în proporție de 2/3 sînt inutile, iar trimiterea lor jos, în unități, este total nejustificată.

Doresc să subliniez, de asemenea, necesitatea folosirii mai judicioase a cadrelor de ingineri și tehnicieni care, în unele întreprinderi, sînt utilizați în muncă administrativă, funcționărești. Cîteodată cele mai bune cadre sînt scoase din unități, sînt luați cei mai buni organizatori și conducători ai producției pentru a fi aduși și transformați în funcționari în ministere. Trebuie să lichidăm această stare de lucruri! Aceste cadre trebuie utilizate în primul rînd în asigurarea asistenței tehnice corespunzătoare a producției, precum și în activitatea de concepție și proiectare tehnică. În industrie trebuie să stabilim o bază de astăzi 51 000 de ingineri și aproape 75 000 de tehnicieni. Această însemnată forță tehnică trebuie folosită exclusiv pentru rezolvarea în bune condiții a problemelor tehnice și organizatorice legate de perfecționarea procesului de producție.

Este necesar ca organele de conducere din fiecare centrală și întreprindere să stabilească o listă concretă — pe care să le urmărească permanent — pentru gospodărirea cit mai rațională și folosirea cit mai eficientă a întregului potențial productiv. Trebuie să fie tuturor clar că ridicarea productivității muncii constituie factorul hotărît al dezvoltării eficiente a producției materiale, al asigurării resurselor necesare creșterii nivelului de trai — și de aceea această problemă să stea permanent în atenția tuturor colectivitelor de muncă, tuturor întreprinderilor, centralelor și ministerele. Productivitatea muncii, tovarășii, este o problemă centrală pentru furtirea socialismului și comunismului. **(Aplauze).** Sîntem încredințați că muncitorii, tehnicienii, inginerii și specialiștii noștri vor face totul ca, ridicîndu-și calificarea, întîrind disciplina în producție, folosind la maximum resursele interne, să pună în valoare superioritatea economiei socialiste planificate, asigurînd productivitate a muncii tot mai înaltă, care să ne permită avansarea tot mai rapidă pe calea furtirii societății socialiste multilateral dezvoltate în România. **(Aplauze puternice, prelungite).**

O sarcină fundamentală, un factor hotărît care condiționează dezvoltarea cu succes a economiei noastre în etapa actuală este ridicarea calității produselor. Deși într-o serie de ramuri s-au obținut progrese evidente în această direcție, totuși realizările de pînă acum nu sînt întru totul pe măsura posibilităților create de dotarea tehnică a uzinelor și de experiența acumulată de cadrele noastre. În prezent, calitatea unor produse lasă încă de dorit, iar procesul de asimilare a unor produse noi se desfășoară destul de lent, greoi, de multe ori durata depășind 2-3 ani. Și dacă ar fi numai 2-3 ani, ar fi bine, dar există un fenomen mai negativ. Dacă întreprinderile acordă o atenție sporită producției pentru export, produsele necesare în țară sînt tratate cu totul altfel. Aceasta este valabilă și pentru producția industrială, construcțiile de mașini, pentru utilaje, cit și pen-

tru produsele de larg consum. Or, trebuie înțeles că problema calității producției trebuie tratată în mod unitar; ridicarea nivelului tehnic al instalațiilor, al mașinilor trebuie văzută în aceeași măsură atît pentru străinătate cit și pentru intern. Fiește, se poate ca pentru străinătate să se adauge o serie de cereri speciale privind caracteristici legate de climă sau de zona în care exportăm dar, în rest, nu trebuie să existe nici un fel de deosebire, ci, dimpotrivă, trebuie ca atît producătorul, cit și controlul de calitate să manifeste aceeași exigență față de toate produsele — nu mai vorbesc de bu-nurile de consum. **(Aplauze).** Oare rochia sau haina cu care se îmbracă muncitorul și muncitoarea din România trebuie să fie de calitate mai slabă decît cea pe care o exportăm în alte țări? **(Vii aplauze).** Numai să vorbim de răspunderea pe care o avem față de clasa muncitoare, de poporul nostru, de faptul că constituim o comunitate unică, că muncim pentru noi? Nu trebuie să avem griji noi înșine de familia noastră? Nu trebuie să punem capăt acestor probleme greșite, să o lichidăm cu desăvîrșire. Calitatea produselor trebuie să constituie cerința numărul unu pentru toate produsele. **(Aplauze puternice).** În anul trecut, din 425 produse prevăzute prin planul de stat să fie asimilate în fabricație, 69 produse nu au fost realizate, iar 35 de produse din 227 care urma să fie modernizate, de asemenea, nu s-au realizat.

Ridicarea calității produselor impune o preocupare constantă pentru întărirea disciplinei tehnologice, pentru perfecționarea și respectarea tehnologiilor de fabricație, pentru îmbunătățirea controlului tehnic de calitate în toate fazele procesului de producție. Realizarea unor parametri de calitate tehnică și funcțională superiori la produsele industriei noastre este o cerință esențială atît pentru satisfacerea în bune condiții a nevoilor de consum ale oamenilor muncii din țara noastră, cit și pentru creșterea competitivității produselor românești pe piața mondială, pentru o participare mai intensă a României la schimburi de bunuri internaționale. Problema ridicării calității produselor trebuie să devină, de aceea, pentru fiecare conducător de centrală sau întreprindere, pentru fiecare muncitor, maistru sau inginer, o sarcină de partid și de stat. Și în acest domeniu, de asemenea, nimeni altul nu poate rezolva problemele decît colectivul fiecărei unități în parte.

Folosirea mai bună a capacităților de producție, creșterea productivității muncii, diminuarea cheltuielilor materiale trebuie să se concretizeze în reducerea prețului de cost, element esențial al eficienței întregii activități economice. În anul 1971, sarcina de a reduce a cheltuielilor de producție nu a fost realizată, ceea ce a diminuat acumulările pe industria republicană cu aproape 900 de milioane lei. Pentru anul 1972 se prevede o reducere a prețului de cost de circa 3 la sută care, ținînd seama de însemnatele rezerve existente în întreprinderi, trebuie considerată drept sarcină minimă. Este necesar să se ia toate măsurile ca nici o întreprindere, nici o unitate să nu înregistreze pierderi în activitatea economică, ca toate produsele să fie rentabile. Dar cînd vorbim ca toate produsele să fie rentabile, aceasta înseamnă că rentabilitatea trebuie să se realizeze pe seama reducerii prețului de cost și nu pe seama creșterii prețurilor acestor produse, pentru că reducerea a cheltuielilor de cost și în creșterea prețurilor este o cale de ieșire din situația de cost și nu face clar că legea prețurilor, pe care nu a mai adoptat-o, urmărește tocmai să pună capăt practicilor de pînă acum de a acoperi o serie de deficiențe în producție pe seama creșterii prețurilor la diferite produse — atît la mijloace de producție, cit și la bunuri de consum. Noi avem în vedere ca în actualul cincinal să obținem o reducere generală a prețului de cost — și aceasta trebuie să stea în atenția fiecărei unități în parte.

În promovarea progresului tehnic, în creșterea productivității muncii și sporirea eficienței economice sînt însemnate rezerve de cercetări științifice. Cercetarea trebuie să contribuie mai mult la dezvoltarea și valorificarea superioară a bazei energetice și de materii prime, la perfecționarea tehnologiilor și la modernizarea produselor din toate ramurile, la crearea de noi materiale și a unor aparaturi de înalt nivel tehnic. Este adevărat, un ultimii ani s-a intensificat cercetarea în domeniul științelor tehnice, s-au făcut progrese pe tărîmul cercetării în construcția de mașini, electrotehnică și electronică, automa-tică, în chimie și în alte domenii. În prezent, funcționează 77 institute și centre de cercetare și proiectare în științele tehnice. Dispunem de 100 laboratoare uzinale de cercetare, în care lucrează un mare număr de cercetători și specialiști cu calificare superioară. La acest potențial se adaugă, desigur, cadrele de cercetători din învățămîntului superior.

Cu toate progresele obținute, a-porțul cercetării științifice la soluționarea nevoilor concrete ale producției este încă destul de redus. Importul de licențe se menține încă ridicat, nu se depun eforturi suficiente pentru a perfecționa și moderniza produsele și tehnologiile asimilate în țară. Datorită dura-

teza de muncă, deosebită în condițiile economice, este necesar să se acorde o mai mare atenție aprovizionării cu piese de schimb, ținîndu-se seama că de aceasta depind în bună măsură exploatarea și corespunzătoare a mașinilor și instalatelor, evitarea atingerii și întreruperilor în funcționarea acestora, folosirea integrală a capacităților de producție. Va trebui, probabil, să mai analizăm problema beneficiilor care sînt prevăzute pentru producția de piese de schimb și, eventual, să mărîm cu câteva procente rentabilitatea acestora — față de rentabilitatea stabilită la celelalte produse — pentru a stimula întreprinderile producătoare; de asemenea, să se acorde spor de beneficiu o parte mai însemnată — de 40-50 la sută — va trebui să rămîna la dispoziția întreprinderilor pentru acțiuni sociale și pentru gratificații. **(Vii aplauze).**

Paralel cu asigurarea ritmicității livrărilor, gospodăria rațională a stocurilor și respectarea normelor de consum, vor trebui depuse în continuare eforturi sporite pentru dezvoltarea bazei proprii de materii prime, valorificarea mai bună a resurselor interne, folosirea mai largă a înlocuitorilor, asimilarea în țară, în condiții eficiente, a fabricației unor produse și componente, în prezent, importuri curente.

Este, de asemenea, necesar să se acorde o mai mare atenție aprovizionării cu piese de schimb, ținîndu-se seama că de aceasta depind în bună măsură exploatarea și corespunzătoare a mașinilor și instalatelor, evitarea atingerii și întreruperilor în funcționarea acestora, folosirea integrală a capacităților de producție. Va trebui, probabil, să mai analizăm problema beneficiilor care sînt prevăzute pentru producția de piese de schimb și, eventual, să mărîm cu câteva procente rentabilitatea acestora — față de rentabilitatea stabilită la celelalte produse — pentru a stimula întreprinderile producătoare; de asemenea, să se acorde spor de beneficiu o parte mai însemnată — de 40-50 la sută — va trebui să rămîna la dispoziția întreprinderilor pentru acțiuni sociale și pentru gratificații. **(Vii aplauze).**

Paralel cu asigurarea ritmicității livrărilor, gospodăria rațională a stocurilor și respectarea normelor de consum, vor trebui depuse în continuare eforturi sporite pentru dezvoltarea bazei proprii de materii prime, valorificarea mai bună a resurselor interne, folosirea mai largă a înlocuitorilor, asimilarea în țară, în condiții eficiente, a fabricației unor produse și componente, în prezent, importuri curente.

Este, de asemenea, necesar să se acorde o mai mare atenție aprovizionării cu piese de schimb, ținîndu-se seama că de aceasta depind în bună măsură exploatarea și corespunzătoare a mașinilor și instalatelor, evitarea atingerii și întreruperilor în funcționarea acestora, folosirea integrală a capacităților de producție. Va trebui, probabil, să mai analizăm problema beneficiilor care sînt prevăzute pentru producția de piese de schimb și, eventual, să mărîm cu câteva procente rentabilitatea acestora — față de rentabilitatea stabilită la celelalte produse — pentru a stimula întreprinderile producătoare; de asemenea, să se acorde spor de beneficiu o parte mai însemnată — de 40-50 la sută — va trebui să rămîna la dispoziția întreprinderilor pentru acțiuni sociale și pentru gratificații. **(Vii aplauze).**

(Continuare în pag. a III-a)

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. a II-a)

teii mari a unor cercetări, unele soluții se perimează chiar în faza proiectării. Numărul cercetărilor proprii valorificate în producție este încă mic.

Desigur, aceste neajunsuri se datorează în mare măsură deficiențelor existente în activitatea de cercetare; dar o însemnată parte de răspundere pentru stările de lucruri negative revine conducătorilor ministerelor, centralelor și întreprinderilor, care se preocupă încă insuficient de valorificarea în producție a rezultatelor cercetării proprii. Unele ministere și unități economice apelează cu prea multă ușurință la importuri de tehnologii și documentații tehnice din străinătate, neglijând forțele creatoare proprii, competența și ingeniozitatea științifică a cercetătorilor noștri. În condițiile producției moderne, valorificarea rapidă a rezultatelor cercetării științifice proprii constituie o cerință esențială a unei activități economice eficiente și de aceea foarte cadrele din economie din industrie, din construcții, din celelalte ramuri economice trebuie să acorde o mai mare atenție acestei probleme. Este necesar să crească spiritul de răspundere atât al cadrelor din unitățile de cercetare, cât și al celor din întreprinderile industriale pentru sporirea rolului științei și tehnicii românești în soluționarea problemelor complexe pe care le ridică progresul rapid al economiei noastre în pas cu revoluția tehnico-științifică contemporană.

Disponem de toate condițiile necesare pentru a asigura ridicarea continuă a nivelului tehnic al producției, pentru a face ca produsele noastre să înlocuiască caracteristicile constructive și funcționale cât mai înalte, ridicându-se prin performanțele și calitatea lor la nivelul realizărilor obținute pe plan mondial. Ne exprimăm convingerea că muncitorii, tehnicienii și inginerii din întreprinderile noastre, toți oamenii muncii din industrie, înțelegând a acest comandament vital al economiei noastre naționale, vor face din ridicarea calității produselor o cauză de onoare și un obiectiv central al întregii lor activități. (Vii și puternice aplauze).

Stimați tovarăși,

Corespunzător liniei politice stabilite de Congresul al X-lea al partidului privind realizarea unui raport optim între acumularea și consumul, linie care corespunde intereselor vitale, prezente și de perspectivă, ale poporului român — în actualul cincinal se prevede ca 90-92 la sută din venitul național să fie alocat producției socialiste largite, tehnico-materiale a producției. Pe baza acestei orientări, planul cincinal actual prevede realizarea unui important program de investiții. Numai în acest an, din fondurile centralizate ale statului se investesc 87,2 miliarde lei, depășindu-se cu peste 15 la sută investițiile realizate în anul 1971. Se prevede să fie date în funcțiune, numai în industrie, 300 capacități de producție importante. Totodată, anul acesta urmează să fie date în folosință un mare număr de obiective social-culturale.

Planul de investiții pe acest an este mai bine pregătit comparativ cu cel din anul trecut. Cu toate acestea nu s-a îndeplinit integral sarcina trasată ca pregătirea planului de investiții pe anul 1972 să fie încheiată cel mai târziu până la finele anului precedent. Din această cauză, îndeplinirea planului de investiții pe înaintare a fost nesatisfăcătoare. Sunt necesare măsuri hotărâte pentru ca în primul trimestru să se realizeze cel puțin 20 la sută din planul anual de investiții și de construcții.

Realizarea acestui program impune măsuri energice din partea Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini și a celorlalte ministere pentru asigurarea utilităților la termenle stabilite prin contracte. Pentru a se simplifica relațiile dintre beneficiarii de investiții și unitățile furnizoare, trebuie să se treacă la introducerea furnizorului general.

Realizarea importantului volum de investiții prevăzut de cincinal impune măsuri hotărâte pentru dezvoltarea și perfecționarea în continuare a producției materialelor de construcții. Desigur, în ultimii ani, în urma atenției mai mari ce s-a acordat acestui sector, s-au obținut o serie de rezultate pozitive. În 1971, producția de ciment a depășit 8,5 milioane tone, iar în 1972 va ajunge la peste 16 milioane tone, față de 5,4 milioane în 1965; în perioada 1965-1971, producția de prefabricat din beton armat a crescut de peste 3,1 ori. Au fost create o serie de materiale noi, cu caracteristici îmbunătățite. Pentru a satisface, însă, pe deplin nevoile vastului șantier de construcții deschis în țara noastră trebuie în continuare depuse eforturi pentru a sporii perfecționarea și diversificarea producției de materiale de construcții — atât în cadrul unităților departamentului de resort, cât și în industria locală.

Este necesar să se depună eforturi sporite pentru creșterea eficienței economice a investițiilor. Nu a fost lichidată cu totul mânia proiectării unor suprafețe și volume de construcții și utilități supradimensionate; unele obiective, lucrări, utilaje și dotări nu sînt de altfel deloc justificate; se supraevaluează costul unor construcții, se cer pe parcurs suplimentări de fonduri pentru lucrări care nu ar fi trebuit să fie realizate. Continuă să se scotoie în mod nejustificat mari suprafețe din circuitul agricol, mergîndu-se pe linia proiectării de clădiri cu un singur nivel — deși procesul tehnologic și funcțional permite construirea în înălțime — și totodată cu o ocupare foarte slabă a terenului. În general, vor trebui luate măsuri pentru reducerea ponderii cheltuielilor de construcții-montaj în volumul total al investițiilor, pondere care continuă să fie exagerată de mare, chiar în cazul investițiilor pentru dezvoltarea întreprinderilor aflate în funcțiune, unde, în mod normal, partea hotărîtoare a cheltuielilor trebuie să revină dotării cu mașini, utilaje și instalații. În cincinalul trecut, din totalul de 104 miliarde lei investiții pentru întreprinderile industriale existente, fondurile cheltuite pentru mărirea suprafețelor de producție au depășit 52 miliarde lei. În viitor va trebui mai mult concentrată atenția spre investiții care să asigure dezvoltarea intensivă a producției, utilizarea tehnică superioară a întreprinderilor.

Unele întreprinderi, centrale și ministere, în loc să ia măsuri pentru mai bună utilizare a capacităților existente, solicită, în mod nejustificat, noi investiții pentru realizarea sporurilor de producție planificate. Comitetul de Stat al Planificării, Ministerul Finanțelor, ministerele de ramură vor trebui să reexamineze cu toată atenția oportunitatea capacităților noi și să nu admită realizarea lor decât cu condiția folosirii la maximum a capacităților de producție existente.

Comitetele și consiliile oamenilor muncii, ca și colegiile ministerelor — deși au în competența lor aproape 50 la sută din planul anual de investiții — nu supun unei analize critice aprofundate documentațiile ce le sînt date spre avizare, aprobînd uneori investiții fără fundamentare economică corespunzătoare.

Doresc să atrag, de asemenea, atenția asupra faptului că duratele în care se realizează obiectivele de investiții sînt încă mari și nu se respectă întotdeauna termenle planificate pentru punerea în funcțiune. Din cele 400 capacități principale de producție industrială și agrozootehnice puse în funcțiune în anul 1971, circa 100 au fost date în folosință cu întârziere. Aceasta duce la nerealizarea producției și acumulărilor planificate, la imobilizarea de mijloace financiare și materiale.

Există capacități de producție care nu dau efect economic scontat, termenul de realizare a parametrilor proiectați depășindu-se din cauza lipsurilor în proiectare, execuție și exploatare.

Deoarece la această conferință participă și cadre de conducere, muncitori, tehnicieni și ingineri din construcții, doresc să mă opresc puțin și asupra acestui sector de activitate. Deși gradul de înzestrare tehnică a organizațiilor de construcții-montaj a crescut an de an, a-

cest lucru nu se reflectă în sporirea corespunzătoare a producției și productivității muncii realizate. Există încă însemnate rezerve în utilizarea mecanismelor și utilajelor de construcție. Este necesar să se ia măsuri hotărâte pentru folosirea deplină a acestor echipamente și a potențialului tehnico-științific existent. S-a îmbunătățit structura exportului, reflectată prin creșterea ponderii mașinilor și utilajelor industriale de larg consum.

Cu toate aceste rezultate bune, planul pe 1971 nu a fost realizat. Aceasta a influențat în mod negativ balanța comercială care, deși în ansamblu a fost excedentară, pe relația de deșise libere s-a soldat cu un deficit, ceea ce a avut, desigur, efecte și asupra balanței de plăți externe. Pentru remedierea acestei situații, este necesar ca ministerele și întreprinderile care nu au îndeplinit planul de export pe anul 1971 să ia măsuri hotărâte pentru recuperarea restanțelor în acest an.

Pentru îndeplinirea în bune condiții a planului de comerț exterior, este imperios necesar să se asigure organizarea în condiții mai bune a producției pentru export, așa cum se prevede în Legea cu privire la activitatea de comerț exterior. Ministerele și celelalte organe centrale, precum și organele locale cu activitate de comerț exterior trebuie să realizeze integral și ritmic, pe luni și trimestre, atât planul de producție pentru export, cât și exportul propriu-zis. Întreprinderile și centralele trebuie să acorde o atenție mai mare, nemijlocită problemelor

exportului; sînt încă multe unități care se dezinteresează de ce se întâmplă cu produsele lor pe piața externă. Întreprinderile și centralele trebuie să știe că răspund direct de felul cum se valorifică produsele lor atât în țară, cât și în străinătate. Asigurarea cu prioritate a producției pentru export, precum și livrarea sa la timp, luna de lună, și în bune condiții, constituie o îndatorire primordială, o sarcină de plan obligatorie. Planul de producție trebuie considerat îndeplinit numai în măsura în care se realizează desfacerea efectivă a produselor pe piața externă a produselor.

Se impun, de asemenea, eforturi pentru îmbunătățirea substanțială a structurii fondului de marfă oferit la export, introducîndu-se în fabricație sortimente superioare, cu prețuri ridicate pe piața externă. Trebuie să crească ponderea la export a industriei constructoare de mașini.

La rîndul lor, ministerele, centralele și unitățile cu activitate de comerț exterior au datoria să îmbunătățească prospectiva pieței externe, să perfecționeze rețeaua de comercializare.

Paralel cu sporirea efortului pe linia realizării și depășirii exportului, trebuie intensificate preocupările pentru reducerea importului la strictul necesar. Trebuie să fie pusă hotărî în aplicare măsura prin care nerealizările la export dintr-o lună să determine reducerea în mod corespunzător a angajărilor la import pe luna următoare.

Un obiectiv de seamă al politicii noastre este, după cum se știe, extinderea activității de cooperare cu alte țări — formă superioară a relațiilor economice internaționale. Pe calea cooperării cu întreprinderi din alte țări, ministerele, centralele și întreprinderile industriale pot dezvolta producția de serie mare, cu eficiență ridicată. O importanță deosebită are în acest sens extinderea cooperării și tehnico-științifice cu țările membre ale C.A.E.R. În cadrul programului complex adoptat anul trecut la Sesiunea C.A.E.R. de la București, Corespunzător prevederilor programului complex, această cooperare este menită să asigure dezvoltarea și înflorirea fiecărei economii naționale independente, precum și progresul general al economiei țărilor membre. (Aplauze puternice).

Conducerea partidului și statului au stabilit o serie de măsuri pentru participarea activă a țării noastre la Programul complex al țării, membru C.A.E.R. Promovăm și vom promova totodată o politică consecventă de dezvoltare a cooperării cu toate celelalte țări socialiste, atât în producție, cât și în domeniul științei și tehnicii. Vom acționa, de asemenea, pentru a lărgi relațiile de cooperare, pe planuri multiple, cu țările în curs de dezvoltare, cu țările capitaliste dezvoltate, asigurîndu-le o participare intensă a României la diviziunea internațională a muncii. Fără a ne încadra activ în această diviziune nu se poate concepe progresul României, al construcției socialiste și comunismului. După cum se știe, reglementările actuale acordă competențe largi ministerelor, centralelor industriale și unităților economice în domeniul cooperării în producție și tehnico-științifice cu alte țări — și este necesar să dea dovadă de mai multă inițiativă pentru a pune cât mai deplin în valoare avantajele cooperării internaționale. Ne exprimăm încrederea că ministerele, centralele și întreprinderile vor lua toate măsurile pentru a asigura producția prevăzută la export, pentru a împiedica nivelul competitivității produselor noastre, pentru a îndeplini integral și în bune condiții planul de export — una din sarcinile de bază ale activității noastre economice.

M-am oprit, tovarăși, asupra unora din cele mai importante probleme ale activității din industrie și construcții, precum și din comerțul exterior, de a căror soluționare depinde progresul mai rapid al economiei noastre naționale, realizarea cu succes a prevederilor cincinalului. Desigur, în cadrul discuțiilor din ședințele plene și din comisi s-au ridicat și alte probleme, s-au făcut nu-

meroase propuneri și observații de care va trebui să ținem seama în munca de viitor. Consiliul de Miniștri, Consiliul Economic, ministerele și organizațiile economice centrale trebuie să examineze cu toată atenția aceste probleme, toate propunerile făcute și să se stabilească, în cel mai scurt timp, măsuri pentru remedierea lipsurilor semnificate, pentru aplicarea soluțiilor judicioase avansate în dezbatere. În circa 2-3 luni de zile trebuie asigurată soluționarea problemelor ce pot fi rezolvate la nivelul centralelor și ministerelor. Propunerile privind soluționarea unor probleme cu caracter mai general, de ansamblu, vor trebui centralizate și sintetizate spre a fi supuse examinării și aprobării forurilor superioare. Va trebui să se dea cât mai grabnic răspuns tuturor problemelor ridicate în conferința de reprezentanți întreprinderilor și centralelor. În circa trei luni de zile, conducerea întreprinderilor vor trebui să primească răspuns la toate propunerile — fie pozitive, fie negative. (Vii aplauze). Desigur, nu trebuie să vă așteptați ca toate miile de propuneri să fie aprobate. Dar, oricum, eu consider că cea mai mare parte dintre ele vor trebui să-și găsească o soluționare corespunzătoare și, în orice caz, este necesar ca cei care au formulat propuneri să primească răspuns, pentru a ști de ce aceste propuneri au fost sau nu au fost acceptate. Aceasta este o obligație esențială a unei conduceri eficiente și democratice. (Aplauze puternice).

Dragi tovarăși, Este un fapt cunoscut că întreaga activitate de dezvoltare și modernizare a industriei noastre, de înflorire a economiei naționale, întreaga construcție a socialismului sînt închinată omului, au ca țel principal creșterea bunăstării materiale de oameni ai muncii, ridicarea nivelului de civilizație al întregului popor. Programul elaborat de Congresul al X-lea conține prevederi deosebit de importante în această direcție. Sînt cunoscute măsurile luate anul trecut, primul an al cincinalului, pentru creșterea veniturilor populației, pentru satisfacerea mai bună a nevoilor celor ce muncesc.

Pe baza realizărilor în dezvoltarea economiei naționale, ne propunem să înlăptăm noi și importante măsuri pentru ridicarea nivelului de trai, material și cultural, al întregului popor. În cursul acestui an urmează să se treacă la majorarea salariilor mici, începînd cu sporirea salariului minim, în prima etapă, de la 800 lei la 1.000 lei. De asemenea, urmează să fie majorate pensiile. În anul 1973 și în continuare se va trece la sporirea tuturor salariilor, astfel ca, în conformitate cu prevederile cincinalului, salariul real să crească până în 1975 cu 20 la sută. Sistemul de retribuție în industrie și construcții — experimentat și generalizat în ultimii ani — a dat rezultate pozitive, contribuind la stimularea oamenilor muncii în ridicarea calificării și utilizarea mai bună a timpului de lucru, la creșterea stabilității forței de muncă. În același timp, trebuie arătat că în acest domeniu se mai mențin unele neajunsuri, persistînd mai ales tendința utilizării nerationale a fondului de salarii. Au loc depășiri ale fondului de salarii planificat, în condițiile cînd planul la productivitatea muncii nu se realizează. Respectarea corelației între creșterea productivității muncii și creșterea salariului mediu are o importanță hotărîtoare pentru asigurarea dezvoltării echilibrate și în ritm susținut a economiei — și, de aceea, ministerele, centralele și întreprinderile au datoria de a accorda cea mai mare atenție bunei gospodării a fondului de salarii. Trebuie înțeleasă că bunăstarea oamenilor muncii nu poate crește decât ca rezultat al creșterii producției și productivității muncii, al sporirii eficienței economice a întreprinderilor, al atingerii acestor teluri este condiționată de întregul ansamblu de măsuri la care m-am referit mai înainte.

S-au făcut un șir de propuneri în legătură cu sistemul de salarizare. După cum cunoașteți, în cu-

rdnd Legea salarizării va fi supusă spre dezbateră și va fi necesar ca acele propuneri care se vor dovedi judicioase să-și găsească reflectarea corespunzătoare. Trebuie înțeleasă însă că trecerea unei ramuri la un nivel superior de salarizare se poate realiza numai în măsura în care ramura respectivă se ridică la nivelul corespunzător din punct de vedere al activității sale. De exemplu, ca să mă refer la construcții, am în vedere introducerea rapidă a mecanizării lucrărilor, ceea ce va duce la mărirea ponderii personalului cu un nivel de calificare înalt și la creșterea productivității muncii. Se vor crea condiții pentru a se putea ca această ramură să fie ridicată la o treaptă superioară — și aceasta este valabil și pentru celelalte ramuri. Trebuie să ne străduim să obținem într-un timp scurt o asemenea creștere a productivității muncii și dotare tehnică încît să creăm condiții pentru sporirea generală a veniturilor; atunci și așezarea ramurilor va putea fi soluționată în condiții bune. Nu vreau însă să înțeleg că nu sînt de acord cu criteriile formulate la adresa Ministerului Muncii, care nu soluționează întotdeauna corespunzător un șir de probleme. Ridic această problemă pentru că noi, toți, trebuie să înțelegem că este necesar să ne preocupăm de găsirea soluțiilor corespunzătoare; iar organele de sinteză să țină seama și să se sfătuiască mai des și cu mai spus unii tovarăși — nu numai să se sfătuiască, dar să și țină seama în elaborarea materialelor de ceea ce a reieșit din ce au discutat sau, în orice caz, să informeze cel puțin pe tovarășii de ce nu au acceptat propunerile. Este o cerință elementară și ministerele și organele noastre trebuie să înțeleagă acest lucru. (Aplauze). Totodată, în spiritul principiilor echității socialiste, este necesară aplicarea justă, exigentă și corectă a contesterării materialelor de oameni ai muncii, ridicarea nivelului de civilizație al întregului popor. Programul elaborat de Congresul al X-lea conține prevederi deosebit de importante în această direcție. Sînt cunoscute măsurile luate anul trecut, primul an al cincinalului, pentru creșterea veniturilor populației, pentru satisfacerea mai bună a nevoilor celor ce muncesc.

Pe baza realizărilor în dezvoltarea economiei naționale, ne propunem să înlăptăm noi și importante măsuri pentru ridicarea nivelului de trai, material și cultural, al întregului popor. În cursul acestui an urmează să se treacă la majorarea salariilor mici, începînd cu sporirea salariului minim, în prima etapă, de la 800 lei la 1.000 lei. De asemenea, urmează să fie majorate pensiile. În anul 1973 și în continuare se va trece la sporirea tuturor salariilor, astfel ca, în conformitate cu prevederile cincinalului, salariul real să crească până în 1975 cu 20 la sută. Sistemul de retribuție în industrie și construcții — experimentat și generalizat în ultimii ani — a dat rezultate pozitive, contribuind la stimularea oamenilor muncii în ridicarea calificării și utilizarea mai bună a timpului de lucru, la creșterea stabilității forței de muncă. În același timp, trebuie arătat că în acest domeniu se mai mențin unele neajunsuri, persistînd mai ales tendința utilizării nerationale a fondului de salarii. Au loc depășiri ale fondului de salarii planificat, în condițiile cînd planul la productivitatea muncii nu se realizează. Respectarea corelației între creșterea productivității muncii și creșterea salariului mediu are o importanță hotărîtoare pentru asigurarea dezvoltării echilibrate și în ritm susținut a economiei — și, de aceea, ministerele, centralele și întreprinderile au datoria de a accorda cea mai mare atenție bunei gospodării a fondului de salarii. Trebuie înțeleasă că bunăstarea oamenilor muncii nu poate crește decât ca rezultat al creșterii producției și productivității muncii, al sporirii eficienței economice a întreprinderilor, al atingerii acestor teluri este condiționată de întregul ansamblu de măsuri la care m-am referit mai înainte.

S-au făcut un șir de propuneri în legătură cu sistemul de salarizare. După cum cunoașteți, în cu-

rdnd Legea salarizării va fi supusă spre dezbateră și va fi necesar ca acele propuneri care se vor dovedi judicioase să-și găsească reflectarea corespunzătoare. Trebuie înțeleasă însă că trecerea unei ramuri la un nivel superior de salarizare se poate realiza numai în măsura în care ramura respectivă se ridică la nivelul corespunzător din punct de vedere al activității sale. De exemplu, ca să mă refer la construcții, am în vedere introducerea rapidă a mecanizării lucrărilor, ceea ce va duce la mărirea ponderii personalului cu un nivel de calificare înalt și la creșterea productivității muncii. Se vor crea condiții pentru a se putea ca această ramură să fie ridicată la o treaptă superioară — și aceasta este valabil și pentru celelalte ramuri. Trebuie să ne străduim să obținem într-un timp scurt o asemenea creștere a productivității muncii și dotare tehnică încît să creăm condiții pentru sporirea generală a veniturilor; atunci și așezarea ramurilor va putea fi soluționată în condiții bune. Nu vreau însă să înțeleg că nu sînt de acord cu criteriile formulate la adresa Ministerului Muncii, care nu soluționează întotdeauna corespunzător un șir de probleme. Ridic această problemă pentru că noi, toți, trebuie să înțelegem că este necesar să ne preocupăm de găsirea soluțiilor corespunzătoare; iar organele de sinteză să țină seama și să se sfătuiască mai des și cu mai spus unii tovarăși — nu numai să se sfătuiască, dar să și țină seama în elaborarea materialelor de ceea ce a reieșit din ce au discutat sau, în orice caz, să informeze cel puțin pe tovarășii de ce nu au acceptat propunerile. Este o cerință elementară și ministerele și organele noastre trebuie să înțeleagă acest lucru. (Aplauze). Totodată, în spiritul principiilor echității socialiste, este necesară aplicarea justă, exigentă și corectă a contesterării materialelor de oameni ai muncii, ridicarea nivelului de civilizație al întregului popor. Programul elaborat de Congresul al X-lea conține prevederi deosebit de importante în această direcție. Sînt cunoscute măsurile luate anul trecut, primul an al cincinalului, pentru creșterea veniturilor populației, pentru satisfacerea mai bună a nevoilor celor ce muncesc.

Pe baza realizărilor în dezvoltarea economiei naționale, ne propunem să înlăptăm noi și importante măsuri pentru ridicarea nivelului de trai, material și cultural, al întregului popor. În cursul acestui an urmează să se treacă la majorarea salariilor mici, începînd cu sporirea salariului minim, în prima etapă, de la 800 lei la 1.000 lei. De asemenea, urmează să fie majorate pensiile. În anul 1973 și în continuare se va trece la sporirea tuturor salariilor, astfel ca, în conformitate cu prevederile cincinalului, salariul real să crească până în 1975 cu 20 la sută. Sistemul de retribuție în industrie și construcții — experimentat și generalizat în ultimii ani — a dat rezultate pozitive, contribuind la stimularea oamenilor muncii în ridicarea calificării și utilizarea mai bună a timpului de lucru, la creșterea stabilității forței de muncă. În același timp, trebuie arătat că în acest domeniu se mai mențin unele neajunsuri, persistînd mai ales tendința utilizării nerationale a fondului de salarii. Au loc depășiri ale fondului de salarii planificat, în condițiile cînd planul la productivitatea muncii nu se realizează. Respectarea corelației între creșterea productivității muncii și creșterea salariului mediu are o importanță hotărîtoare pentru asigurarea dezvoltării echilibrate și în ritm susținut a economiei — și, de aceea, ministerele, centralele și întreprinderile au datoria de a accorda cea mai mare atenție bunei gospodării a fondului de salarii. Trebuie înțeleasă că bunăstarea oamenilor muncii nu poate crește decât ca rezultat al creșterii producției și productivității muncii, al sporirii eficienței economice a întreprinderilor, al atingerii acestor teluri este condiționată de întregul ansamblu de măsuri la care m-am referit mai înainte.

S-au făcut un șir de propuneri în legătură cu sistemul de salarizare. După cum cunoașteți, în cu-

rdnd Legea salarizării va fi supusă spre dezbateră și va fi necesar ca acele propuneri care se vor dovedi judicioase să-și găsească reflectarea corespunzătoare. Trebuie înțeleasă însă că trecerea unei ramuri la un nivel superior de salarizare se poate realiza numai în măsura în care ramura respectivă se ridică la nivelul corespunzător din punct de vedere al activității sale. De exemplu, ca să mă refer la construcții, am în vedere introducerea rapidă a mecanizării lucrărilor, ceea ce va duce la mărirea ponderii personalului cu un nivel de calificare înalt și la creșterea productivității muncii. Se vor crea condiții pentru a se putea ca această ramură să fie ridicată la o treaptă superioară — și aceasta este valabil și pentru celelalte ramuri. Trebuie să ne străduim să obținem într-un timp scurt o asemenea creștere a productivității muncii și dotare tehnică încît să creăm condiții pentru sporirea generală a veniturilor; atunci și așezarea ramurilor va putea fi soluționată în condiții bune. Nu vreau însă să înțeleg că nu sînt de acord cu criteriile formulate la adresa Ministerului Muncii, care nu soluționează întotdeauna corespunzător un șir de probleme. Ridic această problemă pentru că noi, toți, trebuie să înțelegem că este necesar să ne preocupăm de găsirea soluțiilor corespunzătoare; iar organele de sinteză să țină seama și să se sfătuiască mai des și cu mai spus unii tovarăși — nu numai să se sfătuiască, dar să și țină seama în elaborarea materialelor de ceea ce a reieșit din ce au discutat sau, în orice caz, să informeze cel puțin pe tovarășii de ce nu au acceptat propunerile. Este o cerință elementară și ministerele și organele noastre trebuie să înțeleagă acest lucru. (Aplauze). Totodată, în spiritul principiilor echității socialiste, este necesară aplicarea justă, exigentă și corectă a contesterării materialelor de oameni ai muncii, ridicarea nivelului de civilizație al întregului popor. Programul elaborat de Congresul al X-lea conține prevederi deosebit de importante în această direcție. Sînt cunoscute măsurile luate anul trecut, primul an al cincinalului, pentru creșterea veniturilor populației, pentru satisfacerea mai bună a nevoilor celor ce muncesc.

Pe baza realizărilor în dezvoltarea economiei naționale, ne propunem să înlăptăm noi și importante măsuri pentru ridicarea nivelului de trai, material și cultural, al întregului popor. În cursul acestui an urmează să se treacă la majorarea salariilor mici, începînd cu sporirea salariului minim, în prima etapă, de la 800 lei la 1.000 lei. De asemenea, urmează să fie majorate pensiile. În anul 1973 și în continuare se va trece la sporirea tuturor salariilor, astfel ca, în conformitate cu prevederile cincinalului, salariul real să crească până în 1975 cu 20 la sută. Sistemul de retribuție în industrie și construcții — experimentat și generalizat în ultimii ani — a dat rezultate pozitive, contribuind la stimularea oamenilor muncii în ridicarea calificării și utilizarea mai bună a timpului de lucru, la creșterea stabilității forței de muncă. În același timp, trebuie arătat că în acest domeniu se mai mențin unele neajunsuri, persistînd mai ales tendința utilizării nerationale a fondului de salarii. Au loc depășiri ale fondului de salarii planificat, în condițiile cînd planul la productivitatea muncii nu se realizează. Respectarea corelației între creșterea productivității muncii și creșterea salariului mediu are o importanță hotărîtoare pentru asigurarea dezvoltării echilibrate și în ritm susținut a economiei — și, de aceea, ministerele, centralele și întreprinderile au datoria de a accorda cea mai mare atenție bunei gospodării a fondului de salarii. Trebuie înțeleasă că bunăstarea oamenilor muncii nu poate crește decât ca rezultat al creșterii producției și productivității muncii, al sporirii eficienței economice a întreprinderilor, al atingerii acestor teluri este condiționată de întregul ansamblu de măsuri la care m-am referit mai înainte.

S-au făcut un șir de propuneri în legătură cu sistemul de salarizare. După cum cunoașteți, în cu-

rdnd Legea salarizării va fi supusă spre dezbateră și va fi necesar ca acele propuneri care se vor dovedi judicioase să-și găsească reflectarea corespunzătoare. Trebuie înțeleasă însă că trecerea unei ramuri la un nivel superior de salarizare se poate realiza numai în măsura în care ramura respectivă se ridică la nivelul corespunzător din punct de vedere al activității sale. De exemplu, ca să mă refer la construcții, am în vedere introducerea rapidă a mecanizării lucrărilor, ceea ce va duce la mărirea ponderii personalului cu un nivel de calificare înalt și la creșterea productivității muncii. Se vor crea condiții pentru a se putea ca această ramură să fie ridicată la o treaptă superioară — și aceasta este valabil și pentru celelalte ramuri. Trebuie să ne străduim să obținem într-un timp scurt o asemenea creștere a productivității muncii și dotare tehnică încît să creăm condiții pentru sporirea generală a veniturilor; atunci și așezarea ramurilor va putea fi soluționată în condiții bune. Nu vreau însă să înțeleg că nu sînt de acord cu criteriile formulate la adresa Ministerului Muncii, care nu soluționează întotdeauna corespunzător un șir de probleme. Ridic această problemă pentru că noi, toți, trebuie să înțelegem că este necesar să ne preocupăm de găsirea soluțiilor corespunzătoare; iar organele de sinteză să țină seama și să se sfătuiască mai des și cu mai spus unii tovarăși — nu numai să se sfătuiască, dar să și țină seama în elaborarea materialelor de ceea ce a reieșit din ce au discutat sau, în orice caz, să informeze cel puțin pe tovarășii de ce nu au acceptat propunerile. Este o cerință elementară și ministerele și organele noastre trebuie să înțeleagă acest lucru. (Aplauze). Totodată, în spiritul principiilor echității socialiste, este necesară aplicarea justă, exigentă și corectă a contesterării materialelor de oameni ai muncii, ridicarea nivelului de civilizație al întregului popor. Programul elaborat de Congresul al X-lea conține prevederi deosebit de importante în această direcție. Sînt cunoscute măsurile luate anul trecut, primul an al cincinalului, pentru creșterea veniturilor populației, pentru satisfacerea mai bună a nevoilor celor ce muncesc.

Pe baza realizărilor în dezvoltarea economiei naționale, ne propunem să înlăptăm noi și importante măsuri pentru ridicarea nivelului de trai, material și cultural, al întregului popor. În cursul acestui an urmează să se treacă la majorarea salariilor mici, începînd cu sporirea salariului minim, în prima etapă, de la 800 lei la 1.000 lei. De asemenea, urmează să fie majorate pensiile. În anul 1973 și în continuare se va trece la sporirea tuturor salariilor, astfel ca, în conformitate cu prevederile cincinalului, salariul real să crească până în 1975 cu 20 la sută. Sistemul de retribuție în industrie și construcții — experimentat și generalizat în ultimii ani — a dat rezultate pozitive, contribuind la stimularea oamenilor muncii în ridicarea calificării și utilizarea mai bună a timpului de lucru, la creșterea stabilității forței de muncă. În același timp, trebuie arătat că în acest domeniu se mai mențin unele neajunsuri, persistînd mai ales tendința utilizării nerationale a fondului de salarii. Au loc depășiri ale fondului de salarii planificat, în condițiile cînd planul la productivitatea muncii nu se realizează. Respectarea corelației între creșterea productivității muncii și creșterea salariului mediu are o importanță hotărîtoare pentru asigurarea dezvoltării echilibrate și în ritm susținut a economiei — și, de aceea, ministerele, centralele și întreprinderile au datoria de a accorda cea mai mare atenție bunei gospodării a fondului de salarii. Trebuie înțeleasă că bunăstarea oamenilor muncii nu poate crește decât ca rezultat al creșterii producției și productivității muncii, al sporirii eficienței economice a întreprinderilor, al atingerii acestor teluri este condiționată de întregul ansamblu de măsuri la care m-am referit mai înainte.

S-au făcut un șir de propuneri în legătură cu sistemul de salarizare. După cum cunoașteți, în cu-

rdnd Legea salarizării va fi supusă spre dezbateră și va fi necesar ca acele propuneri care se vor dovedi judicioase să-și găsească reflectarea corespunzătoare. Trebuie înțeleasă însă că trecerea unei ramuri la un nivel superior de salarizare se poate realiza numai în măsura în care ramura respectivă se ridică la nivelul corespunzător din punct de vedere al activității sale. De exemplu, ca să mă refer la construcții, am în vedere introducerea rapidă a mecanizării lucrărilor, ceea ce va duce la mărirea ponderii personalului cu un nivel de calificare înalt și la creșterea productivității muncii. Se vor crea condiții pentru a se putea ca această ramură să fie ridicată la o treaptă superioară — și aceasta este valabil și pentru celelalte ramuri. Trebuie să ne străduim să obținem într-un timp scurt o asemenea creștere a productivității muncii și dotare tehnică încît să creăm condiții pentru sporirea generală a veniturilor; atunci și așezarea ramurilor va putea fi soluționată în condiții bune. Nu vreau însă să înțeleg că nu sînt de acord cu criteriile formulate la adresa Ministerului Muncii, care nu soluționează întotdeauna corespunzător un șir de probleme. Ridic această problemă pentru că noi, toți, trebuie să înțelegem că este necesar să ne preocupăm de găsirea soluțiilor corespunzătoare; iar organele de sinteză să țină seama și să se sfătuiască mai des și cu mai spus unii tovarăși — nu numai să se sfătuiască, dar să și țină seama în elaborarea materialelor de ceea ce a reieșit din ce au discutat sau, în orice caz, să informeze cel puțin pe tovarășii de ce nu au acceptat propunerile. Este o cerință elementară și ministerele și organele noastre trebuie să înțeleagă acest lucru. (Aplauze). Totodată, în spiritul principiilor echității socialiste, este necesară aplicarea justă, exigentă și corectă a contesterării materialelor de oameni ai muncii, ridicarea nivelului de civilizație al întregului popor. Programul elaborat de Congresul al X-lea conține prevederi deosebit de importante în această direcție. Sînt cunoscute măsurile luate anul trecut, primul an al cincinalului, pentru creșterea veniturilor populației, pentru satisfacerea mai bună a nevoilor celor ce muncesc.

Pe baza realizărilor în dezvoltarea economiei naționale, ne propunem să înlăptăm noi și importante măsuri pentru ridicarea nivelului de trai, material și cultural, al întregului popor. În cursul acestui an urmează să se treacă la majorarea salariilor mici, începînd cu sporirea salariului minim, în prima etapă, de la 800 lei la 1.000 lei. De asemenea, urmează să fie majorate pensiile. În anul 1973 și în continuare se va trece la sporirea tuturor salariilor, astfel ca, în conformitate cu prevederile cincinalului, salariul real să crească până în 1975 cu 20 la sută. Sistemul de retribuție în industrie și construcții — experimentat și generalizat în ultimii ani — a dat rezultate pozitive, contribuind la stimularea oamenilor muncii în ridicarea calificării și utilizarea mai bună a timpului de lucru, la creșterea stabilității forței de muncă. În același timp, trebuie arătat că în acest domeniu se mai mențin unele neajunsuri, persistînd mai ales tendința utilizării nerationale a fondului de salarii. Au loc depășiri ale fondului de salarii planificat, în condițiile cînd planul la productivitatea muncii nu se realizează. Respectarea corelației între creșterea productivității muncii și creșterea salariului mediu are o importanță hotărîtoare pentru asigurarea dezvoltării echilibrate și în ritm susținut a economiei — și, de aceea, ministerele, centralele și întreprinderile au datoria de a accorda cea mai mare atenție bunei gospodării a fondului de salarii. Trebuie înțeleasă că bunăstarea oamenilor muncii nu poate crește decât ca rezultat al creșterii producției și productivității muncii, al sporirii eficienței economice a întreprinderilor, al atingerii acestor teluri este condiționată de întregul ansamblu de măsuri la care m-am referit mai înainte.

S-au făcut un șir de propuneri în legătură cu sistemul de salarizare. După cum cunoașteți, în cu-

rdnd Legea salarizării va fi supusă spre dezbateră și va fi necesar ca acele propuneri care se vor dovedi judicioase să-și găsească reflectarea corespunzătoare. Trebuie înțeleasă însă că trecerea unei ramuri la un nivel superior de salarizare se poate realiza numai în măsura în care ramura respectivă se ridică la nivelul corespunzător din punct de vedere al activității sale. De exemplu, ca să mă refer la construcții, am în vedere introducerea rapidă a mecanizării lucrărilor, ceea ce va duce la mărirea ponderii personalului cu un nivel de calificare înalt și la creșterea productivității muncii. Se vor crea condiții pentru a se putea ca această ramură să fie ridicată la o treaptă superioară — și aceasta este valabil și pentru celelalte ramuri. Trebuie să ne străduim să obținem într-un timp scurt o asemenea creștere a productivității muncii și dotare tehnică încît să creăm condiții pentru sporirea generală a veniturilor; atunci și așezarea ramurilor va putea fi soluționată în condiții bune. Nu vreau însă să înțeleg că nu sînt de acord cu criteriile formulate la adresa Ministerului Muncii, care nu soluționează întotdeauna corespunzător un șir de probleme. Ridic această problemă pentru că noi, toți, trebuie să înțelegem că este necesar să ne preocupăm de găsirea solu

CONFERINȚA DE TRĂZĂ A CADRELOR DE CONDUCERE DIN ÎNTEPRINDERI ȘI CENTRALE INDUSTRIALE ȘI DE CONSTRUCȚII

Din cuvîntul participanților la dezbateri

Trusul de construcții industriale din Pitești, a spus tovarășul Mircea Toan, a încheiat anul 1971 cu rezultate bune: a predat beneficiarilor toate investițiile cu plan de punere în funcțiune în primul an al ciclului, a reușit să îmbunătățească activitatea din punct de vedere calitativ și economic. Cu toate acestea, sîntem conștienți că mai avem multe de făcut pentru perfecționarea activității noastre. După cum se știe, majoritatea problemelor cu care se confruntă constructorii și care generează multe deficiențe sînt o consecință a slabei pregătiri a lucrătorilor de investiții. Este continuată practica de a se înscrie în plan lucrări fără documentație completă, uneori chiar fără studii tehnico-economice aprobate. Pentru edificare voi da un exemplu, deși așa putea să dau foarte multe. Pe platforma petrochimică Pitești, din totalul lucrărilor prevăzute în planul pe acest an, 4 titluri nu au indicatori tehnico-economici aprobati, ceea ce reprezintă o pierdere de 10 milioane lei. Pentru anul 1972, deși aprobate, nu au precizată tehnologia de fabricație, făcînd imposibilă proiectarea părții de construcții-montaj.

Se pune întrebarea: cum se acceptă o asemenea situație de către organele centrale de planificare? De ce Ministerul Industriei Chimice nu respinge hotărînd, în urma consultării cu Ministerul nr. 900/1971 de ce ministerul nostru tutelat a acceptat introducerea în plan a acestor investiții?

În asemenea condiții nu se poate realiza o bună pregătire a lucrătorilor, nu se asigură o perioadă prealabilă de gândire a tehnologiei de execuție, un timp ferit de temperatură înaltă a producției, necesar corelării mijloacelor pentru optimizarea lor.

Vrem să industrializăm producția de construcții-montaj, să îmbunătățim simțitor productivitatea muncii, să utilizăm cu eficiență numărul de muncitori de construcții. Pentru aceasta, cerem insistent, însă, să ne acorde mai mult dorit și necesar decalaj între faza de proiectare și contractare de utilități tehnologice și cea de execuție propriu-zisă. Pare, poate, paradoxal, dar intervenția acestui „timp de pregătire”, care ne lipsește nu lungeste, ci scurtează durata de execuție, întrucît artificialul lunaș adăugat prin perioade de staționare sau semistagnare datorită intervenției în proiecte, decalării termenelor de livrare a utilităților tehnologice, procurării cu întârziere a materialelor de construcție. Dacă vom continua să proiectăm de la „zero” fiecare hală și fiecare instalație, nu putem ajunge la realizarea acestor alți de doriți deziderați. Merităm un ghid mai mare, care, se știe bine acest lucru, un interval suficient de timp, interval acceptat, se pare, oriunde în afară de construcții. La mulți tovarășii există încă mentalitatea că predarea unui proiect trebuie să declanșeze în 24 de ore deschiderea șantierului de construcții. De multe ori chiar sîntem nevoiți să începem organizarea șantierului de construcție în ziua de fabricație.

În contextul celor arătate, facem următoarele propuneri: în ideea de a acționa asupra conștienței și a necesarului de a se asigura decalajul necesar între proiectare și execuție, trecînd la aplicarea fără corective și derogări a H.C.M. 900/1971; să se încheie în scris, în termen de două săptămîni, încheierea acordului de lucrări care nu au studii tehnico-economice aprobate cu cel puțin la un sfîrșit de an anul de plan; să se inițieze măsuri de plan și să se inițieze măsuri de organizare a construcțiilor industriale și menținerea acestor proiecte pe perioade mai lungi, însoțite de măsuri corespunzătoare în producția materialelor de construcție; propunem înființarea de unități de proiectare în cadrul trusturilor cu statut de centrală care să preia proiectarea, în sensul celor arătate, și să se preocupe de asigurarea proiectelor, urmînd, aceluiași tehnologiei de execuție în șantier, să solicităm îmbunătățirea metodologiei de planificare a materialelor primite; să privim tipomensiunile, precum și dotarea unităților de construcție cu utilaje de construcție în același ritm cu introducerea surselor materialelor de construcție modernizate și cu volumul de plan sportat la unităților de construcție.

Îmi exprim convingerea, a spus în încheiere vorbitorul, că lucrările conferinței se vor materializa în concluzii cu privire la îmbunătățirile ce se impun, astfel ca munca de concepție și de execuție a lucrărilor de construcție să poată să valorifice la un nivel superior, să fie concretizată prin durate mai scurte de execuție a investițiilor, prin intrarea lor în circuitul economic înainte de termen, sarcină primordială, de importanță pentru economia națională.

In cuvîntul său, tovarășul **Ion Buda** a spus: Convins de răspunderea pe care o avem față de partid și de stat, față de interesele vitale ale poporului nostru, raportez conferinței că Centrala industrială de aluminiu Slatina a deșisat planul de producție pe anul 1971 cu aproape 3.000 tone metal. Obținerea acestui rezultat a fost posibilă prin muncă neobosită a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor din Uzina de aluminiu Slatina și Uzina de aluminiu Oradea, hotărîți să nu se precupească eforturile pentru a asigura economia națională cu cantități sporite de metal.

Deși nu avem încă mult de făcut și sîntem conștienți că numai îndeplinind în mod exemplar sarcinile de producție, numai prin creșterea continuă a productivității muncii și prin scutirea metalurgiei de materiale de fabricație vom contribui la înfăptuirea programului partidului de dezvoltare în ritm susținut a economiei naționale.

Platforma industrială Slatina, în cursul anului 1971 a fost integrată alături tehnologic, cit și organizatoric, prin punerea în funcțiune a încă două unități industriale: uzina de prelucrare a aluminiului și fabrica de produse carburoase. Centrala industrială de aluminiu Slatina a fost organizată ca o mare unitate de producție pe structura uzinei de aluminiu.

Deși, așa cum am arătat, avem o experiență pozitivă și rezultate bune, considerăm că, din punct de vedere funcțional, centrala nu a ajuns la maturitate, nu este încă în măsură să asigure din punct de vedere funcțional activitatea unităților componente. Rolul de organizare și îndrumare ce-i revine centralei se manifestă mai pronunțat în raporturile cu unitățile componente din punct de vedere al activității subordonate situate la distanțe mari. Această situație este determinată, în primul rînd, de faptul că uzina de aluminiu redă la volumul cel mai mare în lucru iar personalul din aparatul centralei rezolvă cu prioritate problemele acestora. Ne străduim, ca prin măsurile luate să eliminăm aceste deficiențe, centrala urmînd să-și exercite atribuțiile conferite prin lege, în mod unitar, în toate unitățile componente.

Întrînd cu acest an, am trecut la integrarea unor activități funcționale ale centralei, cu precădere în activitățile de dezvoltare-investiții, în activitățile profesionale și tehnice; de asemenea studiem integrarea activităților economice-financiare și a celor de aprovizionare tehnico-materială.

Relația dintre centrală și ministere se realizează prin intermediul Departamentului de metalurgie neferoasă. Este adevărat că această formă de organizare, adoptată în 1971, prin care sînt grupate uzinele de metalurgie neferoasă, reprezintă un cadru organizatoric corespunzător acestui sector de activitate. Modul în care a fost organizat departamentul respectiv în cadrul Ministerului Industriei Metalurgice nu corespunde, însă, necesităților reale și determină ca acesta să nu-și poată exercita pe deplin funcțiile. Ca urmare, de multe ori relațiile între centrală și ministere se realizează în paralel: pe de o parte, cu departamentul de pe de altă parte, cu centrala. De exemplu, activitatea de export-import nu este coordonată de departament, ci de Direcția export-import dar aceasta este coordonată de un alt adjunct al ministrului.

Acestei neajunsuri sînt înfrînse și în activitatea de dezvoltare, muncă de aprovizionare-deștășare, ceea ce a dus la limitarea și diminuarea a rolului pe care ar trebui să-l aibă departamentul în conducerea activității neferoase.

În legătură cu exportul și vrea să informez că, avînd în vedere conjunctura de pe piața aluminiului, am acordat concluzia că sporiște simțitor pe se poate realiza numai prin diversificarea pronunțată a producției și valorificarea ei într-o formă nouă. De această direcție, am făcut un prim pas prin punerea în funcțiune a primelor capacități de prelucrare a aluminiului, omologînd, în prezent, peste 700 tîni de produse semifabricate și metalice. Considerăm, însă, că pentru ridicarea eficienței exportului este necesar ca Ministerul Industriei Metalurgice, Ministerul Industriei Construcțiilor și Ministerul Aprovizionării Tehnico-Materiale și Gospodăririi Fondurilor Fixe să studieze posibilitatea reducerii exportului de acestor produse și valorificarea acestora în diferite produse prelucrate destinate exportului. De asemenea, se impune organizarea de agenți și depozite proprii de laminare de aluminiu în străinătate, ca și livrarea de aluminiu la fondul pieței, sub forma de bunuri de larg consum și organizarea acestor producții în cadrul Ministerului Industriei Ușoare și Industriei locale.

Dacă în exportul și importul de materii prime, în centrala noastră s-au înregistrat unele progrese, nu același lucru se poate spune despre importurile pieselor de schimb și importurile complexe unde continuăm să îndepărtăm greutăți foarte mari.

De aceea propunem ca într-o perioadă de timp să se încheie în scris, în termen de două săptămîni, încheierea acordului de lucrări care nu au studii tehnico-economice aprobate cu cel puțin la un sfîrșit de an anul de plan; să se inițieze măsuri de plan și să se inițieze măsuri de organizare a construcțiilor industriale și menținerea acestor proiecte pe perioade mai lungi, însoțite de măsuri corespunzătoare în producția materialelor de construcție; propunem înființarea de unități de proiectare în cadrul trusturilor cu statut de centrală care să preia proiectarea, în sensul celor arătate, și să se preocupe de asigurarea proiectelor, urmînd, aceluiași tehnologiei de execuție în șantier, să solicităm îmbunătățirea metodologiei de planificare a materialelor primite; să privim tipomensiunile, precum și dotarea unităților de construcție cu utilaje de construcție în același ritm cu introducerea surselor materialelor de construcție modernizate și cu volumul de plan sportat la unităților de construcție.

Îmi exprim convingerea, a spus în încheiere vorbitorul, că lucrările conferinței se vor materializa în concluzii cu privire la îmbunătățirile ce se impun, astfel ca munca de concepție și de execuție a lucrărilor de construcție să poată să valorifice la un nivel superior, să fie concretizată prin durate mai scurte de execuție a investițiilor, prin intrarea lor în circuitul economic înainte de termen, sarcină primordială, de importanță pentru economia națională.

In cuvîntul său, tovarășul **Ion Buda** a spus: Convins de răspunderea pe care o avem față de partid și de stat, față de interesele vitale ale poporului nostru, raportez conferinței că Centrala industrială de aluminiu Slatina a deșisat planul de producție pe anul 1971 cu aproape 3.000 tone metal. Obținerea acestui rezultat a fost posibilă prin muncă neobosită a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor din Uzina de aluminiu Slatina și Uzina de aluminiu Oradea, hotărîți să nu se precupească eforturile pentru a asigura economia națională cu cantități sporite de metal.

Deși nu avem încă mult de făcut și sîntem conștienți că numai îndeplinind în mod exemplar sarcinile de producție, numai prin creșterea continuă a productivității muncii și prin scutirea metalurgiei de materiale de fabricație vom contribui la înfăptuirea programului partidului de dezvoltare în ritm susținut a economiei naționale.

Platforma industrială Slatina, în cursul anului 1971 a fost integrată alături tehnologic, cit și organizatoric, prin punerea în funcțiune a încă două unități industriale: uzina de prelucrare a aluminiului și fabrica de produse carburoase. Centrala industrială de aluminiu Slatina a fost organizată ca o mare unitate de producție pe structura uzinei de aluminiu.

Deși, așa cum am arătat, avem o experiență pozitivă și rezultate bune, considerăm că, din punct de vedere funcțional, centrala nu a ajuns la maturitate, nu este încă în măsură să asigure din punct de vedere funcțional activitatea unităților componente. Rolul de organizare și îndrumare ce-i revine centralei se manifestă mai pronunțat în raporturile cu unitățile componente din punct de vedere al activității subordonate situate la distanțe mari. Această situație este determinată, în primul rînd, de faptul că uzina de aluminiu redă la volumul cel mai mare în lucru iar personalul din aparatul centralei rezolvă cu prioritate problemele acestora. Ne străduim, ca prin măsurile luate să eliminăm aceste deficiențe, centrala urmînd să-și exercite atribuțiile conferite prin lege, în mod unitar, în toate unitățile componente.

Întrînd cu acest an, am trecut la integrarea unor activități funcționale ale centralei, cu precădere în activitățile de dezvoltare-investiții, în activitățile profesionale și tehnice; de asemenea studiem integrarea activităților economice-financiare și a celor de aprovizionare tehnico-materială.

Relația dintre centrală și ministere se realizează prin intermediul Departamentului de metalurgie neferoasă. Este adevărat că această formă de organizare, adoptată în 1971, prin care sînt grupate uzinele de metalurgie neferoasă, reprezintă un cadru organizatoric corespunzător acestui sector de activitate. Modul în care a fost organizat departamentul respectiv în cadrul Ministerului Industriei Metalurgice nu corespunde, însă, necesităților reale și determină ca acesta să nu-și poată exercita pe deplin funcțiile. Ca urmare, de multe ori relațiile între centrală și ministere se realizează în paralel: pe de o parte, cu departamentul de pe de altă parte, cu centrala. De exemplu, activitatea de export-import nu este coordonată de departament, ci de Direcția export-import dar aceasta este coordonată de un alt adjunct al ministrului.

Acestei neajunsuri sînt înfrînse și în activitatea de dezvoltare, muncă de aprovizionare-deștășare, ceea ce a dus la limitarea și diminuarea a rolului pe care ar trebui să-l aibă departamentul în conducerea activității neferoase.

În legătură cu exportul și vrea să informez că, avînd în vedere conjunctura de pe piața aluminiului, am acordat concluzia că sporiște simțitor pe se poate realiza numai prin diversificarea pronunțată a producției și valorificarea ei într-o formă nouă. De această direcție, am făcut un prim pas prin punerea în funcțiune a primelor capacități de prelucrare a aluminiului, omologînd, în prezent, peste 700 tîni de produse semifabricate și metalice. Considerăm, însă, că pentru ridicarea eficienței exportului este necesar ca Ministerul Industriei Metalurgice, Ministerul Industriei Construcțiilor și Ministerul Aprovizionării Tehnico-Materiale și Gospodăririi Fondurilor Fixe să studieze posibilitatea reducerii exportului de acestor produse și valorificarea acestora în diferite produse prelucrate destinate exportului. De asemenea, se impune organizarea de agenți și depozite proprii de laminare de aluminiu în străinătate, ca și livrarea de aluminiu la fondul pieței, sub forma de bunuri de larg consum și organizarea acestor producții în cadrul Ministerului Industriei Ușoare și Industriei locale.

Dacă în exportul și importul de materii prime, în centrala noastră s-au înregistrat unele progrese, nu același lucru se poate spune despre importurile pieselor de schimb și importurile complexe unde continuăm să îndepărtăm greutăți foarte mari.

De aceea propunem ca într-o perioadă de timp să se încheie în scris, în termen de două săptămîni, încheierea acordului de lucrări care nu au studii tehnico-economice aprobate cu cel puțin la un sfîrșit de an anul de plan; să se inițieze măsuri de plan și să se inițieze măsuri de organizare a construcțiilor industriale și menținerea acestor proiecte pe perioade mai lungi, însoțite de măsuri corespunzătoare în producția materialelor de construcție; propunem înființarea de unități de proiectare în cadrul trusturilor cu statut de centrală care să preia proiectarea, în sensul celor arătate, și să se preocupe de asigurarea proiectelor, urmînd, aceluiași tehnologiei de execuție în șantier, să solicităm îmbunătățirea metodologiei de planificare a materialelor primite; să privim tipomensiunile, precum și dotarea unităților de construcție cu utilaje de construcție în același ritm cu introducerea surselor materialelor de construcție modernizate și cu volumul de plan sportat la unităților de construcție.

Îmi exprim convingerea, a spus în încheiere vorbitorul, că lucrările conferinței se vor materializa în concluzii cu privire la îmbunătățirile ce se impun, astfel ca munca de concepție și de execuție a lucrărilor de construcție să poată să valorifice la un nivel superior, să fie concretizată prin durate mai scurte de execuție a investițiilor, prin intrarea lor în circuitul economic înainte de termen, sarcină primordială, de importanță pentru economia națională.

In cuvîntul său, tovarășul **Ion Buda** a spus: Convins de răspunderea pe care o avem față de partid și de stat, față de interesele vitale ale poporului nostru, raportez conferinței că Centrala industrială de aluminiu Slatina a deșisat planul de producție pe anul 1971 cu aproape 3.000 tone metal. Obținerea acestui rezultat a fost posibilă prin muncă neobosită a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor din Uzina de aluminiu Slatina și Uzina de aluminiu Oradea, hotărîți să nu se precupească eforturile pentru a asigura economia națională cu cantități sporite de metal.

Deși nu avem încă mult de făcut și sîntem conștienți că numai îndeplinind în mod exemplar sarcinile de producție, numai prin creșterea continuă a productivității muncii și prin scutirea metalurgiei de materiale de fabricație vom contribui la înfăptuirea programului partidului de dezvoltare în ritm susținut a economiei naționale.

Platforma industrială Slatina, în cursul anului 1971 a fost integrată alături tehnologic, cit și organizatoric, prin punerea în funcțiune a încă două unități industriale: uzina de prelucrare a aluminiului și fabrica de produse carburoase. Centrala industrială de aluminiu Slatina a fost organizată ca o mare unitate de producție pe structura uzinei de aluminiu.

Deși, așa cum am arătat, avem o experiență pozitivă și rezultate bune, considerăm că, din punct de vedere funcțional, centrala nu a ajuns la maturitate, nu este încă în măsură să asigure din punct de vedere funcțional activitatea unităților componente. Rolul de organizare și îndrumare ce-i revine centralei se manifestă mai pronunțat în raporturile cu unitățile componente din punct de vedere al activității subordonate situate la distanțe mari. Această situație este determinată, în primul rînd, de faptul că uzina de aluminiu redă la volumul cel mai mare în lucru iar personalul din aparatul centralei rezolvă cu prioritate problemele acestora. Ne străduim, ca prin măsurile luate să eliminăm aceste deficiențe, centrala urmînd să-și exercite atribuțiile conferite prin lege, în mod unitar, în toate unitățile componente.

Întrînd cu acest an, am trecut la integrarea unor activități funcționale ale centralei, cu precădere în activitățile de dezvoltare-investiții, în activitățile profesionale și tehnice; de asemenea studiem integrarea activităților economice-financiare și a celor de aprovizionare tehnico-materială.

Relația dintre centrală și ministere se realizează prin intermediul Departamentului de metalurgie neferoasă. Este adevărat că această formă de organizare, adoptată în 1971, prin care sînt grupate uzinele de metalurgie neferoasă, reprezintă un cadru organizatoric corespunzător acestui sector de activitate. Modul în care a fost organizat departamentul respectiv în cadrul Ministerului Industriei Metalurgice nu corespunde, însă, necesităților reale și determină ca acesta să nu-și poată exercita pe deplin funcțiile. Ca urmare, de multe ori relațiile între centrală și ministere se realizează în paralel: pe de o parte, cu departamentul de pe de altă parte, cu centrala. De exemplu, activitatea de export-import nu este coordonată de departament, ci de Direcția export-import dar aceasta este coordonată de un alt adjunct al ministrului.

Acestei neajunsuri sînt înfrînse și în activitatea de dezvoltare, muncă de aprovizionare-deștășare, ceea ce a dus la limitarea și diminuarea a rolului pe care ar trebui să-l aibă departamentul în conducerea activității neferoase.

În legătură cu exportul și vrea să informez că, avînd în vedere conjunctura de pe piața aluminiului, am acordat concluzia că sporiște simțitor pe se poate realiza numai prin diversificarea pronunțată a producției și valorificarea ei într-o formă nouă. De această direcție, am făcut un prim pas prin punerea în funcțiune a primelor capacități de prelucrare a aluminiului, omologînd, în prezent, peste 700 tîni de produse semifabricate și metalice. Considerăm, însă, că pentru ridicarea eficienței exportului este necesar ca Ministerul Industriei Metalurgice, Ministerul Industriei Construcțiilor și Ministerul Aprovizionării Tehnico-Materiale și Gospodăririi Fondurilor Fixe să studieze posibilitatea reducerii exportului de acestor produse și valorificarea acestora în diferite produse prelucrate destinate exportului. De asemenea, se impune organizarea de agenți și depozite proprii de laminare de aluminiu în străinătate, ca și livrarea de aluminiu la fondul pieței, sub forma de bunuri de larg consum și organizarea acestor producții în cadrul Ministerului Industriei Ușoare și Industriei locale.

Dacă în exportul și importul de materii prime, în centrala noastră s-au înregistrat unele progrese, nu același lucru se poate spune despre importurile pieselor de schimb și importurile complexe unde continuăm să îndepărtăm greutăți foarte mari.

De aceea propunem ca într-o perioadă de timp să se încheie în scris, în termen de două săptămîni, încheierea acordului de lucrări care nu au studii tehnico-economice aprobate cu cel puțin la un sfîrșit de an anul de plan; să se inițieze măsuri de plan și să se inițieze măsuri de organizare a construcțiilor industriale și menținerea acestor proiecte pe perioade mai lungi, însoțite de măsuri corespunzătoare în producția materialelor de construcție; propunem înființarea de unități de proiectare în cadrul trusturilor cu statut de centrală care să preia proiectarea, în sensul celor arătate, și să se preocupe de asigurarea proiectelor, urmînd, aceluiași tehnologiei de execuție în șantier, să solicităm îmbunătățirea metodologiei de planificare a materialelor primite; să privim tipomensiunile, precum și dotarea unităților de construcție cu utilaje de construcție în același ritm cu introducerea surselor materialelor de construcție modernizate și cu volumul de plan sportat la unităților de construcție.

Îmi exprim convingerea, a spus în încheiere vorbitorul, că lucrările conferinței se vor materializa în concluzii cu privire la îmbunătățirile ce se impun, astfel ca munca de concepție și de execuție a lucrărilor de construcție să poată să valorifice la un nivel superior, să fie concretizată prin durate mai scurte de execuție a investițiilor, prin intrarea lor în circuitul economic înainte de termen, sarcină primordială, de importanță pentru economia națională.

In cuvîntul său, tovarășul **Ion Buda** a spus: Convins de răspunderea pe care o avem față de partid și de stat, față de interesele vitale ale poporului nostru, raportez conferinței că Centrala industrială de aluminiu Slatina a deșisat planul de producție pe anul 1971 cu aproape 3.000 tone metal. Obținerea acestui rezultat a fost posibilă prin muncă neobosită a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor din Uzina de aluminiu Slatina și Uzina de aluminiu Oradea, hotărîți să nu se precupească eforturile pentru a asigura economia națională cu cantități sporite de metal.

Deși nu avem încă mult de făcut și sîntem conștienți că numai îndeplinind în mod exemplar sarcinile de producție, numai prin creșterea continuă a productivității muncii și prin scutirea metalurgiei de materiale de fabricație vom contribui la înfăptuirea programului partidului de dezvoltare în ritm susținut a economiei naționale.

Platforma industrială Slatina, în cursul anului 1971 a fost integrată alături tehnologic, cit și organizatoric, prin punerea în funcțiune a încă două unități industriale: uzina de prelucrare a aluminiului și fabrica de produse carburoase. Centrala industrială de aluminiu Slatina a fost organizată ca o mare unitate de producție pe structura uzinei de aluminiu.

Deși, așa cum am arătat, avem o experiență pozitivă și rezultate bune, considerăm că, din punct de vedere funcțional, centrala nu a ajuns la maturitate, nu este încă în măsură să asigure din punct de vedere funcțional activitatea unităților componente. Rolul de organizare și îndrumare ce-i revine centralei se manifestă mai pronunțat în raporturile cu unitățile componente din punct de vedere al activității subordonate situate la distanțe mari. Această situație este determinată, în primul rînd, de faptul că uzina de aluminiu redă la volumul cel mai mare în lucru iar personalul din aparatul centralei rezolvă cu prioritate problemele acestora. Ne străduim, ca prin măsurile luate să eliminăm aceste deficiențe, centrala urmînd să-și exercite atribuțiile conferite prin lege, în mod unitar, în toate unitățile componente.

Întrînd cu acest an, am trecut la integrarea unor activități funcționale ale centralei, cu precădere în activitățile de dezvoltare-investiții, în activitățile profesionale și tehnice; de asemenea studiem integrarea activităților economice-financiare și a celor de aprovizionare tehnico-materială.

Relația dintre centrală și ministere se realizează prin intermediul Departamentului de metalurgie neferoasă. Este adevărat că această formă de organizare, adoptată în 1971, prin care sînt grupate uzinele de metalurgie neferoasă, reprezintă un cadru organizatoric corespunzător acestui sector de activitate. Modul în care a fost organizat departamentul respectiv în cadrul Ministerului Industriei Metalurgice nu corespunde, însă, necesităților reale și determină ca acesta să nu-și poată exercita pe deplin funcțiile. Ca urmare, de multe ori relațiile între centrală și ministere se realizează în paralel: pe de o parte, cu departamentul de pe de altă parte, cu centrala. De exemplu, activitatea de export-import nu este coordonată de departament, ci de Direcția export-import dar aceasta este coordonată de un alt adjunct al ministrului.

Acestei neajunsuri sînt înfrînse și în activitatea de dezvoltare, muncă de aprovizionare-deștășare, ceea ce a dus la limitarea și diminuarea a rolului pe care ar trebui să-l aibă departamentul în conducerea activității neferoase.

În legătură cu exportul și vrea să informez că, avînd în vedere conjunctura de pe piața aluminiului, am acordat concluzia că sporiște simțitor pe se poate realiza numai prin diversificarea pronunțată a producției și valorificarea ei într-o formă nouă. De această direcție, am făcut un prim pas prin punerea în funcțiune a primelor capacități de prelucrare a aluminiului, omologînd, în prezent, peste 700 tîni de produse semifabricate și metalice. Considerăm, însă, că pentru ridicarea eficienței exportului este necesar ca Ministerul Industriei Metalurgice, Ministerul Industriei Construcțiilor și Ministerul Aprovizionării Tehnico-Materiale și Gospodăririi Fondurilor Fixe să studieze posibilitatea reducerii exportului de acestor produse și valorificarea acestora în diferite produse prelucrate destinate exportului. De asemenea, se impune organizarea de agenți și depozite proprii de laminare de aluminiu în străinătate, ca și livrarea de aluminiu la fondul pieței, sub forma de bunuri de larg consum și organizarea acestor producții în cadrul Ministerului Industriei Ușoare și Industriei locale.

Dacă în exportul și importul de materii prime, în centrala noastră s-au înregistrat unele progrese, nu același lucru se poate spune despre importurile pieselor de schimb și importurile complexe unde continuăm să îndepărtăm greutăți foarte mari.

De aceea propunem ca într-o perioadă de timp să se încheie în scris, în termen de două săptămîni, încheierea acordului de lucrări care nu au studii tehnico-economice aprobate cu cel puțin la un sfîrșit de an anul de plan; să se inițieze măsuri de plan și să se inițieze măsuri de organizare a construcțiilor industriale și menținerea acestor proiecte pe perioade mai lungi, însoțite de măsuri corespunzătoare în producția materialelor de construcție; propunem înființarea de unități de proiectare în cadrul trusturilor cu statut de centrală care să preia proiectarea, în sensul celor arătate, și să se preocupe de asigurarea proiectelor, urmînd, aceluiași tehnologiei de execuție în șantier, să solicităm îmbunătățirea metodologiei de planificare a materialelor primite; să privim tipomensiunile, precum și dotarea unităților de construcție cu utilaje de construcție în același ritm cu introducerea surselor materialelor de construcție modernizate și cu volumul de plan sportat la unităților de construcție.

Îmi exprim convingerea, a spus în încheiere vorbitorul, că lucrările conferinței se vor materializa în concluzii cu privire la îmbunătățirile ce se impun, astfel ca munca de concepție și de execuție a lucrărilor de construcție să poată să valorifice la un nivel superior, să fie concretizată prin durate mai scurte de execuție a investițiilor, prin intrarea lor în circuitul economic înainte de termen, sarcină primordială, de importanță pentru economia națională.

In cuvîntul său, tovarășul **Ion Buda** a spus: Convins de răspunderea pe care o avem față de partid și de stat, față de interesele vitale ale poporului nostru, raportez conferinței că Centrala industrială de aluminiu Slatina a deșisat planul de producție pe anul 1971 cu aproape 3.000 tone metal. Obținerea acestui rezultat a fost posibilă prin muncă neobosită a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor din Uzina de aluminiu Slatina și Uzina de aluminiu Oradea, hotărîți să nu se precupească eforturile pentru a asigura economia națională cu cantități sporite de metal.

Deși nu avem încă mult de făcut și sîntem conștienți că numai îndeplinind în mod exemplar sarcinile de producție, numai prin creșterea continuă a productivității muncii și prin scutirea metalurgiei de materiale de fabricație vom contribui la înfăptuirea programului partidului de dezvoltare în ritm susținut a economiei naționale.

Platforma industrială Slatina, în cursul anului 1971 a fost integrată alături tehnologic, cit și organizatoric, prin punerea în funcțiune a încă două unități industriale: uzina de prelucrare a aluminiului și fabrica de produse carburoase. Centrala industrială de aluminiu Slatina a fost organizată ca o mare unitate de producție pe structura uzinei de aluminiu.

Deși, așa cum am arătat, avem o experiență pozitivă și rezultate bune, considerăm că, din punct de vedere funcțional, centrala nu a ajuns la maturitate, nu este încă în măsură să asigure din punct de vedere funcțional activitatea unităților componente. Rolul de organizare și îndrumare ce-i revine centralei se manifestă mai pronunțat în raporturile cu unitățile componente din punct de vedere al activității subordonate situate la distanțe mari. Această situație este determinată, în primul rînd, de faptul că uzina de aluminiu redă la volumul cel mai mare în lucru iar personalul din aparatul centralei rezolvă cu prioritate problemele acestora. Ne străduim, ca prin măsurile luate să eliminăm aceste deficiențe, centrala urmînd să-și exercite atribuțiile conferite prin lege, în mod unitar, în toate unitățile componente.

Întrînd cu acest an, am trecut la integrarea unor activități funcționale ale centralei, cu precădere în activitățile de dezvoltare-investiții, în activitățile profesionale și tehnice; de asemenea studiem integrarea activităților economice-financiare și a celor de aprovizionare tehnico-materială.

Relația dintre centrală și ministere se realizează prin intermediul Departamentului de metalurgie neferoasă. Este adevărat că această formă de organizare, adoptată în 1971, prin care sînt grupate uzinele de metalurgie neferoasă, reprezintă un cadru organizatoric corespunzător acestui sector de activitate. Modul în care a fost organizat departamentul respectiv în cadrul Ministerului Industriei Metalurgice nu corespunde, însă, necesităților reale și determină ca acesta să nu-și poată exercita pe deplin funcțiile. Ca urmare, de multe ori relațiile între centrală și ministere se realizează în paralel: pe de o parte, cu departamentul de pe de altă parte, cu centrala. De exemplu, activitatea de export-import nu este coordonată de departament, ci de Direcția export-import dar aceasta este coordonată de un alt adjunct al ministrului.

Acestei neajunsuri sînt înfrînse și în activitatea de dezvoltare, muncă de aprovizionare-deștășare, ceea ce a dus la limitarea și diminuarea a rolului pe care ar trebui să-l aibă departamentul în conducerea activității neferoase.

În legătură cu exportul și vrea să informez că, avînd în vedere conjunctura de pe piața aluminiului, am acordat concluzia că sporiște simțitor pe se poate realiza numai prin diversificarea pronunțată a producției și valorificarea ei într-o formă nouă. De această direcție, am făcut un prim pas prin punerea în funcțiune a primelor capacități de prelucrare a aluminiului, omologînd, în prezent, peste 700 tîni de produse semifabricate și metalice. Considerăm, însă, că pentru ridicarea eficienței exportului este necesar ca Ministerul Industriei Metalurgice, Ministerul Industriei Construcțiilor și Ministerul Aprovizionării Tehnico-Materiale și Gospodăririi Fondurilor Fixe să studieze posibilitatea reducerii exportului de acestor produse și valorificarea acestora în diferite produse prelucrate destinate exportului. De asemenea, se impune organizarea de agenți și depozite proprii de laminare de aluminiu în străinătate, ca și livrarea de aluminiu la fondul pieței, sub forma de bunuri de larg consum și organizarea acestor producții în cadrul Ministerului Industriei Ușoare și Industriei locale.

Dacă în exportul și importul de materii prime, în centrala noastră s-au înregistrat unele progrese, nu același lucru se poate spune despre importurile pieselor de schimb și importurile complexe unde continuăm să îndepărtăm greutăți foarte mari.

De aceea propunem ca într-o perioadă de timp să se încheie în scris, în termen de două săptămîni, încheierea acordului de lucrări care nu au studii tehnico-economice aprobate cu cel puțin la un sfîrșit de an anul de plan; să se inițieze măsuri de plan și să se inițieze măsuri de organizare a construcțiilor industriale și menținerea acestor proiecte pe perioade mai lungi, însoțite de măsuri corespunzătoare în producția materialelor de construcție; propunem înființarea de unități de proiectare în cadrul trusturilor cu statut de centrală care să preia proiectarea, în sensul celor arătate, și să se preocupe de asigurarea proiectelor, urmînd, aceluiași tehnologiei de execuție în șantier, să solicităm îmbunătățirea metodologiei de planificare a materialelor primite; să privim tipomensiunile, precum și dotarea unităților de construcție cu utilaje de construcție în același ritm cu introducerea surselor materialelor de construcție modernizate și cu volumul de plan sportat la unităților de construcție.

Îmi exprim convingerea, a spus în încheiere vorbitorul, că lucrările conferinței se vor materializa în concluzii cu privire la îmbunătățirile ce se impun, astfel ca munca de concepție și de execuție a lucrărilor de construcție să poată să valorifice la un nivel superior, să fie concretizată prin durate mai scurte de execuție a investițiilor, prin intrarea lor în circuitul economic înainte de termen, sarcină primordială, de importanță pentru economia națională.

In cuvîntul său, tovarășul **Ion Buda** a spus: Convins de răspunderea pe care o avem față de partid și de stat, față de interesele vitale ale poporului nostru, raportez conferinței că Centrala industrială de aluminiu Slatina a deșisat planul de producție pe anul 1971 cu aproape 3.000 tone metal. Obținerea acestui rezultat a fost posibilă prin muncă neobosită a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor din Uzina de aluminiu Slatina și Uzina de aluminiu Oradea, hotărîți să nu se precupească eforturile pentru a asigura economia națională cu cantități sporite de metal.

Deși nu avem încă mult de făcut și sîntem conștienți că numai îndeplinind în mod exemplar sarcinile de producție, numai prin creșterea continuă a productivității muncii și prin scutirea metalurgiei de materiale de fabricație vom contribui la înfăptuirea programului partidului de dezvoltare în ritm susținut a economiei naționale.

Platforma industrială Slatina, în cursul anului 1971 a fost integrată alături tehnologic, cit și organizatoric, prin punerea în funcțiune a încă două unități industriale: uzina de prelucrare a aluminiului și fabrica de produse carburoase. Centrala industrială de aluminiu Slatina a fost organizată ca o mare unitate de producție pe structura uzinei de aluminiu.

Deși, așa cum am arătat, avem o experiență pozitivă și rezultate bune, considerăm că, din punct de vedere funcțional, centrala nu a ajuns la maturitate, nu este încă în măsură să asigure din punct de vedere funcțional activitatea unităților componente. Rolul de organizare și îndrumare ce-i revine centralei se manifestă mai pronunțat în raporturile cu unitățile componente din punct de vedere al activității subordonate situate la distanțe mari. Această situație este determinată, în primul rînd, de faptul că uzina de aluminiu redă la volumul cel mai mare în lucru iar personalul din aparatul centralei rezolvă cu prioritate problemele acestora. Ne străduim, ca prin măsurile luate să eliminăm aceste deficiențe, centrala urmînd să-și exercite atribuțiile conferite prin lege, în mod unitar, în toate unitățile componente.

Întrînd cu acest an, am trecut la integrarea unor activități funcționale ale centralei, cu precădere în activitățile de dezvoltare-investiții, în activitățile profesionale și tehnice; de asemenea studiem integrarea activităților economice-financiare și a celor de aprovizionare tehnico

viața internațională

„Este necesar să se întreprindă cât mai curând acțiuni concrete în vederea unui sistem de securitate pe continent“

Noi luări de poziție în favoarea conferinței general-europene

Declararea de la Praga privind pacea, securitatea și colaborarea în Europa demonstrează a-bordarea reală a problemelor securității europene de către statele socialiste, relevă, într-un articol redacțional, cotidianul social-democrat danez „Aktuel”. Dintr-o înaltă apreciere inițiativă a liderilor socialiste în legătură cu pregătirea conferinței generale-europene, ziarul subliniază că „este necesar să se întreprindă acțiuni concrete în vederea realizării, cât mai curând cu putință, a unui sistem de securitate în Europa”.

Intr-un interviu acordat postului de radio „Vocea R.D.G.”, Raymond Bousquet, deputat în Adunarea Națională a Franței din partea U.D.R., a declarat că recenta constituire de la Praga a Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varșovia a atras din nou atenția asupra necesității convocării conferinței generale-europene pentru securitate și colaborare, relatează agenția A.D.N. Toate statele europene trebuie să promoveze o politică de normalizare a relațiilor lor politice, economice și culturale, a spus Raymond Bousquet.

Cu același prilej Meta Ditzel, deputat în parlamentul danez din partea Partidului radical, a subliniat că normalizarea relațiilor între toate statele europene constituie o premisă esențială pentru înfăptuirea securității și colaborării. Ea a arătat că poporul danez nu dorește să mai treacă vremea printr-un război și, de aceea, luptă cu toată energia pentru pace și securitate în Europa, în întreaga lume.

Referindu-se la convocarea conferinței general-europene consacrate securității și colaborării, Nilo Hamäläinen, președintele Confederației Sindicatelor din Finlanda, a declarat, într-un interviu acordat ziarului „Tuus”, că indicațiile finlandeze sprijină cu căldură această idee. După ce s-a referit la rolul activ al Finlandei în pregătirea conferinței general-europene, Nilo Hamäläinen a subliniat că, în condițiile actuale, trăind în condițiile destindute și colaborării internaționale, pot fi create perspective mult mai bune pentru

Stabilirea de relații diplomatice între R.P. Chineză și Argentina

BEKIN 19 (Agerpres). — Guvernele R.P. Chineze și Republicii Argentina au hotărât să stabilească, începând de la 19 februarie, relații diplomatice, pe baza respectului reciproc al principiilor suveranității, integrității teritoriale, neameșecului în treburile interne, egalității și avantajului mutual — anunță un comunicat transmis de agenția China Nouă. Comunicatul — semnat la București de ambasadorul R.P. Chineze în România, Cian Hai-fun și Jose Maria Roda, ambasador, subsecretar pentru afaceri externe și culte al Argentinei — precizează că guvernul argentinian recunoaște guvernul R.P. Chineze ca singurul guvern legal al Chinei, menționând agenția China Nouă.

UN NOU FRONT PENTRU ELIBERAREA ANGOLEI

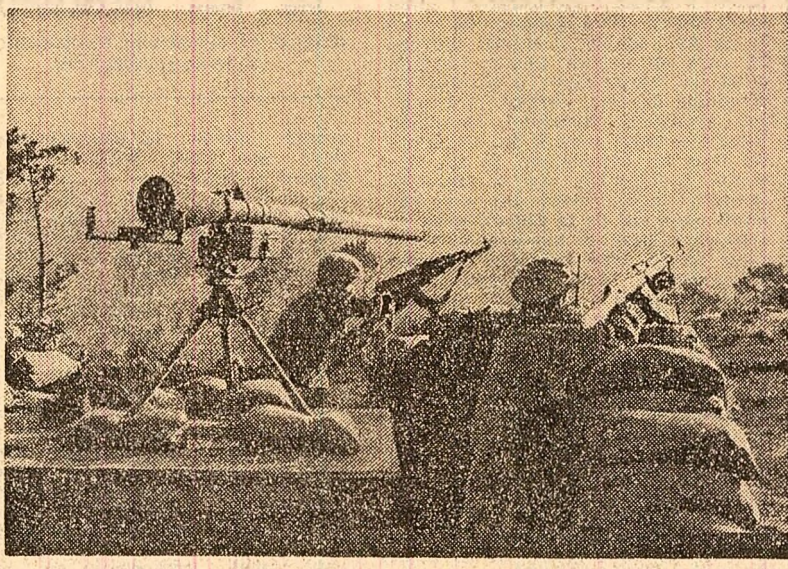
DAR ES SALAAM 19 (Agerpres). — Extinzându-și lupta împotriva trupelor colonialiste portugheze, Mișcarea Populară pentru Eliberarea Angolei a deschis un nou front în sudul țării, în regiunea riuului Kuvene — a declarat reprezentantul M.P.L.A., Daniel Cipenda, în cursul unei conferințe de presă ținute în capitala tanzanieză. Reprezentantul M.P.L.A. a declarat că acțiunile forțelor patriotice în sudul țării au dus la succes, în pofida faptului că administrația portugheză a mobilizat în zonă aproximativ 10 000 de soldați.

agențiile de presă transmit:

In întâmpinarea alegierilor pentru Seim. Agenția P.A.P. anunță că în Polonia au fost publicate listele de candidați pentru alegerile în Seim, ce vor avea loc la 19 martie. În listele electorale ale Comitetului Frontului Unității Poporului sunt înscrise 625 de candidați, urmând ca dintre ei să se aleasă cei 400 de deputați în parlamentul polonez. Edward Gierek, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., este înscris pe lista candidaților în orașul Sosnowce din Silesia, iar Piotr Jaroszewicz, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Polone, candidaază la o circumscripție electorală din Varșovia.

Președintele Franței, Georges Pompidou, și-a amintit vizita pe care urma să o facă la Londra, în zilele de 19-20 februarie, la sugestia premierului britanic Edward Heath, s-a anunțat la Paris. Principala motiv al amânării acestei vizite l-a constituit greva minerilor din industria cărbunelui, precizează oficialitățile londoneze.

Președinții comitetelor naționale pentru recunoașterea R.D.G. din Danemarca, Finlanda, Islanda, Norvegia și Suedia au adresat participanților la sesiunea Consiliului Nordic, care are loc la

Atac al patrioților laoieni împotriva trupelor mercenare tailandeză

LONDRA PAȘI SPRE SOLUȚIONAREA REVENDICĂRILOR MINERILOR GREVIȘTI

LONDRA 19. — Corespondentul nostru, N. Plopanu, transmite, în cursul zilei de vineri, următoarele tratative dintre liderii Uniunii naționale și Consiliului național al minerilor. După cum se știe, minerii au cerut satisfacerea revendicărilor lor privind îmbunătățirea condițiilor de viață și muncă.

Refuz persistent al Consiliului național al cărbunelui (N.C.B.) și al guvernului de a accepta revendicările minerilor a împins negocierile spre o situație deosebit de dificilă: lipsa curentului electric ca urmare a epuizării rezervelor de combustibil a determinat închiderea multor fabrici și uzine și concedierea temporară a sute de mii de muncitori. Fermata celor 280 000 de miniere greviști, solidaritatea și simpatia de care ei s-au bucurat din partea celorlalte categorii de oameni ai muncii au determinat patronatul și guvernul să cedeze. Aceasta s-a anunțat abia după întreprinderea de vineri noaptea dintre minerul Heath și reprezentanții părții

O delegație a P.C. Italian a sosit la Bagdad

BAGDAD 19 (Agerpres). — La invitația Partidului Baas și a guvernului irakian, o delegație a Partidului Comunist Italian, din care fac parte Giancarlo Pajetta, membru al Biroului Politic și al Direcțiunii Partidului Comunist Italian, Romano Ledda și Dino Santonero, membri ai Comitetului central, a sosit la Bagdad. Delegația P.C. Italian urmează să aibă întâlniri cu reprezentanții guvernului irakian, al Partidului Baas și al altor forțe politice, informează ziarul „Unita”.

Apel adresat țăranimii din Coreea de sud ADOPTAT LA CONGRESUL UNIUNII OAMENILOR MUNCII DIN AGRICULTURA R.P.D. COREENE

PHENIAN 19 (Agerpres). — Agenția A.C.T.C. informează că participanții la cel de-al II-lea Congres al Uniunii oamenilor muncii din agricultura R.P.D. Coreene au adoptat textul unui apel adresat țăranimii din Coreea de sud. În apel se arată că, în urma transformării Coreei de sud într-o colonie și bază militară a imperialismului S.U.A., țăranii sud-coreeni — care formează majoritatea covârșitoare a populației — suferă de pe urma exploatarea și a lipsei de drepturi democratice și sociale. Lupta revoluționară a țăranilor sud-coreeni, se subliniază în apel, poate fi înecunată de succes, sub conducerea Partidului Revoluționar pentru Reunificarea, în strânsă unitate cu lupta mun-

ătorilor, a tineretului și studenților pe care formarea unui front antiliberarist de salve națională, care să cuprindă cele mai largi mase ale populației. Arătând că unificarea pasnică a țării constituie sarcina națională supremă, apelul adresează țăranimii sud-coreene „îndemnul de a pune în centrul atenției opiniei publice convorbirile dintre organizațiile de Cruce Roșie din R.P.D. Coreeană și din Coreea de sud, ca un prim jalon pe calea unificării patriei de a desfășura largi acțiuni în vederea înlocuirii acordului de armistițiu în Coreea printr-un acord de pace între Nordul și Sudul țării, urmat de convorbiri politice care să ducă la soluționarea problemei unificării patriei”.

Helsinki, o scrisoare deschisă în care se cere celor cinci țări nordice să și normalizeze relațiile cu R. D. Germaniei pe baza normelor dreptului internațional, informează agenția A.D.N. În scrisoare se cere, de asemenea, ca țările amintite să intervină pentru primirea celor două state germane în O.N.U.

Comunicat sovieto-somalez. În comunicatul publicat la încheierea vizitei în Somalia a ministrului apărării al U.R.S.S., mareșalului Andrei Grečko, se arată că, în cursul convorbirilor purtate cu conducătorii somalez, au fost examinate aspecte ale cooperării militare dintre U.R.S.S. și Somalia și ale dezvoltării acesteia, precum și alte probleme actuale ce interesează ambele părți.

Gunnar Jarring, reprezentantul special al secretarului general al O.N.U. pentru Orientul Apropiat, sosit simbolic la Cairo, a conferit cu ministrul de externe al Republicii Arabe Egipt, Murad Ghaleb — transmite agenția M.E.N.

Un purtător de cuvânt al Casei Albe a declarat că Administrația S.U.A. a aprobat, la 16 februarie, 51 de licențe de export pentru Uniunea Sovietică privind muniuni-unelte și alt utilaj în valoare de 387 milioane dolari. El a declarat că

Ecuadorul va menține relațiile cu statele socialiste

INTERVIUL NOULUI PREȘEDINTE LARA

RIO DE JANEIRO 19. — Corespondentul nostru, V. Onos, transmite: În cursul unui interviu acordat ziariștilor străini, noul președinte ecuadorian, generalul Guillermo Rodriguez Lara, a anunțat că guvernul său va menține nealterată politica de apărare a măști teritoriale de 200 de mile, care constituie de mai mult timp obiect de conflict cu S.U.A., soldat până acum cu capturarea și amențarea mai multor nave de pescuit nord-americane. Cu același prilej, noul președinte a declarat că guvernul său va menține relațiile diplomatice și comerciale cu țările socialiste.

Pără a intra în explicația motivelor care au determinat restabilirea constituției din 1945, Lara s-a declarat „perfect de acord” cu textul actual. Constituția din 1945, care s-a aflat în vigoare doar 200 de zile, a fost aprobată de către o adunare constituantă în care forțele progresiste aveau o reprezentare majoritară. Între altele, a reglementat funcționarea sindicatelor și a legalizat dreptul la grevă.

La Quito, Guayaquil și în celelalte centre ale Ecuadorului situația continuă să fie calmă. Pără incidente. În aproape toate provinciile ecuatoriene au fost instalate noi autorități militare și civile, desemnate de guvern.

QUITO 19 (Agerpres). — Printr-o hotărâre prezidențială, în Ecuador a fost constituit un Consiliu de guvernământ care va exercita funcțiile legislative și fiscale — anunță agenția France Presse.

PARIS Reuniunea reprezentanților unor partide socialiste din Europa

PARIS 19 (Agerpres). — Reunții la Paris, sub președinția deputatului belgian Lucien Radoux, reprezentanților partidelor socialiste din opt țări membre sau candidate la Comunitățile, dar cu care Danemarca are strinse legături, în special comerciale.

Luând cuvântul în numele Partidului Social Democrat din R.F. a Germaniei, Herbert Wehner s-a referit la situația politică din țară, și a insistat asupra faptului că partidul său va face un mare efort pentru ca tratatele semnate cu U.R.S.S. și Polonia să fie ratificate de către Bundestag.

François Mitterand, secretar general al P.S. Francez, a expus la rândul său poziția socialistilor francezi pe plan intern și vest-european, evocând relațiile între partidele socialiste din Europa occidentală și, în special, cele dintre socialistii francezi și vest-germani.

Biroul de legătură al partidelor socialiste din țările C.E.E. a hotărât cu această ocazie să examineze în viitoarele luni problema fiscalității în interiorul Pieței comune.

R. P. Mongolă și Japonia au stabilit relații diplomatice

ULAN BATOR 19 (Agerpres). — Agenția japoneză a difuzat un comunicat privind stabilirea de relații diplomatice, la rang de ambasada, între R.P. Mongolă și Japonia. Cele două țări își exprimă convingerea că acest pas va contribui la dezvoltarea colaborării economice și culturale dintre Mongolia și Japonia, arată comunicatul.

Reprezentanții coaliției de singa Frente Amplio au denunțat, în prima sesiună a noii Camere a deputaților din Uruguay, arestarea fostului deputat Ariel Colazo. De trei zile, Colazo, lider al Mișcării revoluționare orientale (M.R.O.), grupare ce face parte din Frente Amplio, se află reținut în închisoarea din Montevideo fără să se explice motivele arestării sale. El nu mai beneficiază în prezent de imunitate parlamentară, deoarece nu a fost reales.

Anwar Sadat, președintele Republicii Arabe Egipt, își prinde simbolic la Cairo pe ministrul apărării al Uniunii Sovietice, mareșalul Andrei Grečko, care face o vizită oficială de prietenie în Egipt, anunță agenția T.A.S.S.

Doi studenți spanioli, Antonio Perez Aldehuela și Santiago Carballo Quiroga, au fost condamnați de Tribunalul Ordinii Publice din Madrid, la patru și, respectiv, doi ani închisoare, sub acuzația de apărare a partidului comunist și „propagandă ilegală”, informează agenția France Presse. Aldehuela a fost condamnat, de asemenea, la plata unei amenzi de 10 000 pesetas.

Acord guvernamental sovieto-cubanez. La Moscova a

Convorbiri polono-iugoslave

VARSOVIA 19 (Agerpres). — După cum informează agenția PAP, Mișcarea Todorovici, președintele Adunării Federale a R.S.F. Iugoslavia, membru al Prezidiului U.C.I., s-a aflat, între 14 și 19 februarie, la odihnă în Polonia. El a fost primit de Edward Gierek, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., și de Piotr Jaroszewicz, președintele Consiliului de Miniștri. În convorbirile ce au avut loc cu acest prilej au fost abordate o serie de probleme privind dezvoltarea social-politică și economică în cele două țări, raporturile dintre Polonia și Iugoslavia, precum și unele chestiuni internaționale de interes reciproc. Au fost relevate evoluția rodnică a colaborării în toate domeniile relațiilor bilaterale și hotărârea ambelor părți de a dezvolta această colaborare.

Plenara C. C. al P. C. din Cehoslovacia RAPORTUL PREZENTAT DE G. HUSAK

PRAGA 19 (Agerpres). — În raportul prezentat la Plenara Comitetului Central din 17-18 februarie, Gustav Husak, secretar general al P.C. din Cehoslovacia, a arătat că rezultatele pozitive obținute anul trecut permit să se traseze sarcini mai complexe pe anul 1972 și în anii următori. Reamintind tendințele pozitive predominante în cadrul întregii economii naționale cehoslovace în 1971, el a arătat că ritmul rapid de dezvoltare a producției materiale au fost atinse pe seama creșterii productivității muncii. A fost pusă la punct aprovizionarea continuă cu cărbuni și energie electrică. S-a îmbunătățit aprovizionarea populației cu mărfuri alimentare și industriale, iar schimbările comerciale externe au depășit cu mult nivelul mediu prevăzut de ce de-a cincilea plan cincinal. Realizarea unor măsurii importante în domeniul asigurării sociale și salarilor a contribuit la creșterea nivelului consumului personal cu peste 5 la sută.

În continuare, G. Husak a subliniat că, în cursul actualului cincinal, însemnate eforturi și considerabile mijloace financiare vor fi orientate către soluționarea unor probleme care s-au acumulat în decurs de peste zece ani. Printre acestea se numără, în

Sarcinile industriei ușoare în dezbaterile Plenarei Comitetului orașenesc Moscova al P.C.U.S.

MOSCOVA 19. — Corespondentul Agerpres, L. Duță, transmite: Industria ușoară din Moscova va avea anul acesta sarcini noi, sportive. Printre altele, vor fi elaborate și incluse în producția de serie 18 500 noi tipuri de țesături, tricotaje, încălțăminte, mobilă, mărfuri de uz casnic, produse alimentare.

În actualul cincinal, la Moscova urmează să fie date în exploatare 1 000 de magazine, 800 de cantine-restaurant, braserii și restaurante, 1 200 întreprinderi pentru servicii casnice și comunale, pentru care au fost prevăzute investiții de peste 500 milioane ruble, s-a arătat la Plenara Comitetului orașenesc Moscova al P.C.U.S., care a dezbătut problemele de dezvoltare a producției și îmbunătățirea calității mărfurilor de larg consum, precum și extinderea rețelei serviciilor.

CAIRO Congresul Național al Uniunii Socialiste Arabe și-a încheiat lucrările

CAIRO 19. — Corespondentul nostru, Nicolae N. Lupu, transmite: După trei zile de dezbateri, la Cairo s-au încheiat lucrările Congresului Național al Uniunii Socialiste Arabe. Participanții au adoptat în unanimitate mai multe rezoluții și recomandări ale consiliului referitoare la sarcinile uniunii în etapa următoare. În cadrul sesiunii finale a luat cuvântul președintele Anwar Sadat.

„Fiecare dintre noi, a spus el, trebuie să-și asume sarcinile sale pe temelia unității depline a tuturor forțelor naționale progresiste”. Discuțiile și rezoluțiile adoptate de congres au relevat voința de a sporii Uniunii Socialiste Arabe în mobilizarea poporului la progresele și progresul țării, de a dezvolta legăturile U.S.A. cu masele.

„PLANETA ROȘIE” ÎȘI DEZVĂLUIE SECRETELE

MOSCOVA 19 (Agerpres). — Sateliții sovietici „Marte-2” și „Marte-3” își continuă zborul în jurul planetei roșii. După cum relatează agenția T.A.S.S., cu acest satelit se menține, de pe Pământ, legătura permanentă. În ciuda distanței de 244 milioane de kilometri, care separă sateliții de Pământ, recepția semnalelor radio de la bordul lor este bună. Dintre datele obținute prin care a bintuit pe

„Marte” s-a terminat Temperatura suprafeței ei a crescut până la maximum prezăcut pentru perioada de mare transparentă a atmosferei: au crescut contrastele detaliilor în zona roșie și subînroșie a spectrului. Măsurătorile au arătat că, la distanțe de cinci sute de centimetri de suprafață, temperatura nu deninde, practic de timpul zilei. Modificările sezoniere ale temperaturii la o altitudine de 80-110 kilometri O dată cu creșterea altitudinii, concentrația electronică crește brusc ca să se reducă apoi treptat

Un avion militar de antrenament și un alt aparat, de transport, s-au ciocnit în apropierea localității americane Little Rock, statul Arkansas. Cei cinci ocupanți ai avionului civil și-au pierdut viața. După ciocnire, aparatele au explodat.

Posturile de radio în cauză, amplasate în regiunile miniere și rurale din Anzi, vor fi racordate la sistemul de telecomunicații național.

Posturile de radio în cauză, amplasate în regiunile miniere și rurale din Anzi, vor fi racordate la sistemul de telecomunicații național.